

Geny ogłoszeń
za wiersz milime-
trowy przed i zloty
w tekście 50 gr., za
tekstem 40 gr. Ogło-
szenia tabelaryz-
ne 50 proc., a świe-
teczne 25 proc. dro-
żej. Drobne ogło-
szenia po 10 groszy
Dla poszukujących
pracy 5 gr. za wy-
raz. Najmniejsza
za zastrzeżenie miejsca
dotyczy się 25%.

EXPRES ZAGŁĘ

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego

Biblioteka
KRAKÓW
Jagiellońska
św. Anny 12

Prenumerata wy-
nosi miesięcznie
zł. 2.-
Adres Redakcji, Ad-
ministracji i Dru-
ku: Sosnowiec,
ul. Jagiellońska 1a
Redakcja i Ad-
ministracja
tel. 904.247
Katowice

ODOZIAŁY: KIELCE, Marsz. Focha 26 (róg Sienkiewicza) tel. 13-78; BEDZIN, Małachowskiego 74; DĄBROWA, ul. 3-go Maja 14 i Krolewej
Jadwigi (róg Narutowicza); ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja, 5, tel. 97; CZELADZ, Bytomska 31; GRODZIEC, ul. Legionów tel. 7-19-66.

Krwawe walki na frontach hiszpańskich

Powstańcy odparli kontrataki wojsk rządowych

SALAMANCA, 16. 3. Stało posu-
wanie się naprzód zmotoryzowanych
kolumn powstańczych wzdłuż dróg
do Aragonu i Guadaluji, spowodowa-
ło możliwość uderzenia wojsk rzą-
dowych z flanki na te dwie kolumny.
Chcąc uniknąć tej ewentualności do-
wództwo powstańcze przeprowadziło
w dniu wczorajszym operację w wy-
niku której zdobyto miejscowości U-
lande, Padilla de Iba, Carrascora,
Mudnesco i Pabacio de Tharra.

Wojska rządowe przeprowadziły
zacięty atak na wzgórze Perdix na za-
chód od Madrytu. Atak ten, z wiel-
kimi dla nieprzyjaciela stratami od-
parto.

Duże opady śnieżne i znaczny, do-
chodzący do -12 st. spadek tempera-
tury zahamował w pewnym stopniu
postępy wojsk powstańczych.

Główna kwatera powstańcza komu-
nikuje, że na froncie Asturii wojska
powstańcze odparły ataki oddziałów
rządowych skierowane na Buena Vi-
sta Arganosa, Cadelloja. Straty ata-
kujących były bardzo znaczne.

Na froncie Guadaluji przez ca-
ły dzień trwały zacięte walki. Wszy-
stkie kontrataki nieprzyjaciela zosta-
ły odparte.

Na odcinku rzeki Jarama wojska
powstańcze ruszają się naprzód, za-

jęto nowe pozycje, które przesunęły li-
nie wojsk powstańczych o 4 km. na-
przód i znajdują się obecnie poza zbo-
czami Gutarionu. Wojska rządowe
straciły 200 zabitych.

Na froncie południowym odparto

liczne ataki wojsk rządowych na Vil-
lastracóno 10 samolotów myśliwi-
skich, w tej liczbie 3 aeroplany produ-
kcji sowieckiej, a 7 typu „Curtis”.
la Nueva del Doque.

ś. p.

Z Solarzów

JULIA SADOWSKA

OBYWATELKA M. CZELADZI

po długich i ciężkich cierpieniach opatrzona św. Sakramentami za-
śnęła w Panu w dniu 15 marca r. b. przeżywszy 63 lat.

Wyprowadzenie drogich nam zwłok z domu żałoby przy ul.
Miłowickiej 79 do kościoła parafialnego w Czeladzi, a następnie na
cmentarz miejscowy nastąpi w środę dn. 17 marca r. b. o godz. 16.30

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w czwartek 18 b. m. o godz.
8-ej rani, o czym zawiadamiają krewnych i znajomych nieutuloni
w żalu

MAŻ, CÓRKI, SYNOWIE, SYNOWE
ZIĘCOWIE, WNUCZKI, WNUKI I RODZINA.

Zawieszenie wykładów

na uniwersytecie i politechnice w Warszawie

WARSZAWA, 16. 3. W dniu wzo-
rajszym doszło na Uniwersytecie i Po-
litechnice Warszawskiej do nowych
zajść.

Związek Młodzieży Radykalnej, któ-
ry odniósł zwycięstwo w wyborach do
Bratniej Pomocy, urządził zebranie in-
formacyjne w holi uniwersyteckiego. Ze-
brało się około 300 studentów. Na wie-
cu tym omawiano przede wszystkim
sprawę dotychczasowej taktyki wo-
bec żydów, którą po obradach postano-
wiono utrzymać. Poza tym studenci
wystąpili przeciwko rektorowi Anto-
niewiczowi za niedotrzymanie obiet-
nic w sprawie relegowania studen-
tów, w sprawie obniżki czesnego, oraz
w sprawie ograniczenia subwencji

dla Bratniej Pomocy.

Pod adresem rektora wnoszono nie-
przyjemne dla niego okrzyki.

W czasie obrad wiecu nadszedł
prof. Wasilutynski, który rzucił jakąś
uwagę pod adresem obradującej mło-
dzieży. Wicujący zareagowali energ-
icznie, tak, że woźni musieli prof. Wa-
silutynskiego wydobyć z opresji.

Po wiecu doszło do zajść ze stu-
dentami żydami. Trzech studentów
jest ciężko rannych, kilkunastu lekko.
Rektor Uniwersytetu prof. Antonie-
wicz, zawiesił wykłady na czas nie-
ograniczony.

Do zajść doszło również na politech-
nicę warszawską, gdzie wykłady zo-
stały także zawieszone.

Stanowisko komisji międzyzwiązkowej

w sprawie zatargu w górnictwie

KATOWICE, 16. 3. Komisja Po-
jednawcza Arbitrażowa w Katowic-
ach obradowała w poniedziałek nad
sprawą uregulowania zarobków t. zw.
dzienkarzy, zatrudnionych w śląskich
kopalniach węgla. Kilkogodzinne o-
brady zakończyły się wydaniem orze-
czenia, którego jednak nie podpisali
żadnego ze strony pracodawców.

Orzeczenie komisji ustala listę za-
szeregowania robotników oraz stawki
zarobkowe.

Powyższe orzeczenie obowiązuje
od dnia 15 marca 1937 r. Strony mają
wyrazić swą zgodę na powyższe orze-
czenie w ciągu 5-ciu dni. Ławicy ze
strony pracodawców, którzy brali u-
dział w obradach i głosowaniach odmó-
wili podpisania orzeczenia, uważając
że nie uwzględniło ono w dostatecz-
nej mierze żądań i argumentów, wy-
suwanych ze strony Związku Pra-
codawców.

Wczoraj o godz. 17-ej zebrała się

w Katowicach w rozszerzonym skła-
dzie komisja międzyzwiązkowa zwią-
zów zawodowych górniczych z udzia-
łem przedstawicieli rad załogowych z
kopalni śląskich oraz delegatów z Za-
głębia Dąbrowskiego.

Na posiedzeniu tym omawiano o-
bszerne położenie wytworzone przez
ostatnie orzeczenia komisji arbitrażo-
wej w sprawie uregulowania plac wo-
zaków i dzienkarzy, przy czym stwier-
dzono, że w posiedzeniach komisji ar-
bitrażowej nie brali udziału przedsta-
wicieli górników i, że komisja arbitra-
żowa nie uwzględniła w całej pełni za-
dań górników.

W dyskusji, która miała przebieg
bardzo ożywiony wypowiadano się
przeciw przyjęciu orzeczenia arbitra-
żowego oraz za przystąpieniem do
strajku ogólnego w górni twie. Oba-
dy komisji międzyzwiązkowej urze-
czenia się do późnych godzin wiecz.

Do chwili zamknięcia numeru, sta-
nowisko komisji nie było nam znane.

Strajk pracowników umysłowych

f-mv „Stradom“ w Częstochowie

W ub. sobotę odbyła się w Mini-
sterstwie Opieki Społecznej jedno-
stronna konferencja w sprawie zatargu
o płace pracowników umysłowych
firmy „Stradom“ w Częstochowie z
udziałem przedstawicieli Unii Zwią-
zków Zawodowych Pracowników Umy-
słowych w Warszawie i Polskiego
Związku Zawodowego Pracowników
Przemysłowych i Handlowych Rz. P.
w Sosnowcu.

Delegaci przedstawili przebieg za-
targu, podkreślając szkodliwy stosowa-
nie przez miejscową dyrekcję.

Przedstawiciel Ministerstwa Opie-
ki Społecznej oświadczył, że według
posiadanych informacji, stanowisko
dyrekcji jest nieprzejednane i że fir-
ma gotowa jest nawet ogłosić lokaut
fabryki, i że Ministerstwo dążyć be-
dzie do jaknajrychlejszego zlikwidowa-
nia zatargu. Z wielu organizacji
nadszły listy i depesze solidaryzują-
ce się z walczącymi o poprawę bytu.
Strajk nadal trwa.

Straszny pożar

śmierć 22 robotnic

NOWY JORK, 15. 3. Z Mamli do-
noszą, że w wielkiej fabryce ogni sztu-
cznych zatrudniającej kilkadziesiąt
robotników, przeważnie kobiet, wsku-
tek eksplozji wybuchł pożar, który zni-
szczył całą fabrykę. Jak dotychczas
stwierdzono 22 kobiety poniosły
śmierć. Większa część pracowników
ratowała się ucieczką, skacząc przez
okna do bagna, graniczącego z zabudo-
waniami fabrycznymi.

Dwa procesy

inż. Jędrzeja Moraczewskiego

WARSZAWA, 16. 3. Przed sądem
okręgowym odbyły się wczoraj dwa
procesy ZZZ. b. premiera Jędrzeja
Moraczewskiego, występującego w o-
b. sprawach w charakterze oskarżone-
go.

W pierwszej sprawie chodzi o za-
rzut skierowany pod adresem proku-
ratora w Lidzie, Oktawiana Klasęgo
iz „przedstawiciel prokuratury, będą-
cy świetnym komentatorem prawa
karnego nie zna prawa karno - skar-
bowego, gdyż używa nieosiemplowa-
nej przemyczonej zapalniczki”. Zarzut
ten znalazł się w liście, jaki wystoso-
wał p. Moraczewski do min. Grabow-
skiego w związku z likwidacją przez
prokuratora Klasęgo, strajków robot-
niczych w okolicy Lidy. Prokurator
sformułował akt oskarżenia, zarzuca-
jąc p. Moraczewskiemu fałszywe do-
niesienie.

Druga sprawa p. Moraczewskiego
dotyczy jego artykułu pt. „Dzielny
prokurator”, umieszczonego w „Kron-
ice Robotniczej” w marcu ub. r. Ar-
tykuł wymierzony był również prze-
ciwko prokuratorowi Klassemu. Cho-
dziło tu również o likwidację strajku
w hucie szklanej „Niemce” i fabryce
„Ardal”, gdzie na mocy decyzji pro-
kuratora aresztowano działacza ZZZ.
Biernackiego.

P. Moraczewski energicznie zaata-
kował prokuratora za jego wystarje-
nie przeciwko robotnikom, zarzucając
mu, że prokurator staje w obronie
łamiących prawo fabrykantów i jest
„sluga Lewiatana”.

Oskarżony b. premier nie przyzna-
je się do zniesławiania prokuratora i
twierdzi, że działał w interesie publicz-
nym, chcąc tym artykułem zmusić pro-
kuratora do zmian stanowiska zaję-
tego w sprawie strajków robotniczych.

Obydwa procesy zostały odroczo-
ne w celu powołania i przesłuchania
równych świadków.

Rumuński minister oświaty

przyleciał do Warszawy

WARSZAWA, 15. 3. Dnia 16 bm
przyleciał do Warszawy rumuński
minister oświaty dr. Konstantyn An-
gelescu.

Na spotkanie ministra wyjechał na
granice Rzeczypospolitej do Smitynia
jako delegat Ministerstwa Oświaty
dr Zdrojewski.

Statek „Pułaski“

zderzył się ze statkiem niemieckim

WARSZAWA, 15. 3. Podczas ge-
stej mgły na Morzu Północnym na
wysokości niemieckiej wyspy Norder-
ney ss. „Pułaski”, powracający z 6 ej
podróży z portów Ameryki Południo-
wej do Gdyni, zderzył się ze statkiem
towarzystwa Russ Hamburg. Wskutek
zderzenia ss. „Pułaski” doznał uszko-
dzenia na wysokości 5 metrów ponad
linią zanurzenia. Wypadku z ludźmi
nie było.

Po stwierdzeniu szkody, statek ru-
szył w dalszą drogę do Gdyni, dokąd
przyleciał we wtorek o godz. 10 rano.
Wyrządzona szkoda naprawiona be-
dzie w ciągu paru dni, nieczym statek
wyruszy do portów Ameryki Połud-
niowej w 7-mą podróż, zabierając 880
pasażerów i pełny ładunek towarów.

Z KRAJU

Krwawy samosąd NAD ZŁODZIEJEM.

Do domu przy ul. Wiśniowej 16 p. Mo kotowie pod Warszawą zakradł się onegdaj rano złodziej i spakowawszy rzeczy usiłował zbiec przez okno. Niespodziewanie nadszedł gospodarz i spostrzegłszy opryszkę wszczął alarm. Za uciekającym złodziejem, który porzucił worek z rzeczami, pogonił pomocnik dozoru domu i schwycił go!

Zebrał się tłum. Schwytanego złodzieja wciągnięto na klatkę schodową i zaczęto bić kijami, a potem wyrzucono na podwórzu z wysokości 1 piętra. Zemdlałego włamywacza obalano zimną wodą i kiedy odzyskał przytomność zaczęto znówu bić.

Wspólnik złodzieja pobiegł do komisariatu i zaalarmował policję, która dając ego słabe oznaki życia złodzieja uwolniła z rąk rozszalałego tłumu. Rannego przewieziono w stanie b. ciężkim do szpitala Dz. Jezus.

Zwłoki wieśniaka W BRYLE ŁODU.

W drugiej połowie lutego r. b. zaginął w sposób tajemniczy mieszkaniec wsi Grzybów, gm. Duranów, w powiecie koneskim 76 letni Stanisław Werens.

Pewnego mroźnego ranka starzec udał się z wózkiem, piłą i siekierą do pobliskiego lasu po drzewo — i odtąd wszelki ślad po nim zaginął. Rodzina Werensa znalazła w lesie zabrane przez starca narzędzia i skłaniała się ku przypuszczeniu, że wieśniak udał się w odwiedzin do syna zamieszkałego w Lublinie.

Lecz oto w tych dniach mieszkanka sąsiedniej wsi Zofia Pawelowa idąc przez zalesione pastwisko dokonała straszliwego odkrycia: w bryle łożu, która zaczęła tając na skutek odwilży, spostrzegła ludzkie zwłoki.

Był to trup Werensa. Nieszczęśliwy marzec musiał ugryźć w śnieżnej zasnie — i zmarł. Łódź uchroniła zwłoki jego od rozkładu.

Zagadkowa śmierć DWU BRACI.

W Lublinie przy ul. Fabrycznej 14 znajduje się restauracja należąca do rodziny Andrzejczaków, składającej się z matki, ojczyma i trzech synów.

Rano, gdy rodzice udali się do swych zajęć a jeden z synów wyszedł na miasto, sąsiedzi zaalarmowani zostali strzałami, dochodzącymi z mieszkania Andrzejczaków.

Wyważono drzwi i oczom przybyłych przedstawił się wstrząsający widok.

Na łożku, w białym leżał bez życia w kałuży krwi najmłodszy syn Andrzejczaków, Zbigniew. Na podłodze zaś wyl się w bólu całkowicie ubrany Jan Andrzejczak.

Natychmiast wezwano pogotowie ratunkowe, które przewiozło Jana do szpitala, gdzie w pół godziny potem zmarł, nie odzyskawszy przytomności.

Śledztwo ma obecnie do rozwiązania nielada zagadkę.

Wiele szczegółów przemawia za tym, że Jan zabił brata, a następnie popełnił samobójstwo. Z drugiej zaś strony wydaje się to rzeczą zupełnie nieprawdopodobną, ponieważ obaj bracia żyli z sobą w wielkiej przyjaźni.

Chłopi zdemolowali CHATE ZNACHORKI.

W powiecie rawsko — mazowieckim we wsi Turabowce, mieszkała w nędznej lepiance znachorka, Anna Gomula. Przybywali do niej chorzy z odległych miast wsi, a w pobliżu lepianki widziano nie rzadko luksusowe samochody.

M. in. Anna Gomula leczyła także mieszkankę wsi Turabowce, Mieczysława Zachewicza.

Chory mimo leczenia znachorki, popadał w coraz większe osłabienie, wreszcie zdecydował się wezwać lekarza, który stwierdził u pacjenta zaniedbanie choroby. Wobec tego Zachewicz wniósł skargę na znachorkę, którą policja aresztowała.

Podczas rewizji znaleziono w mieszkaniu znachorki w różnych słoikach leki. Wszystkie choroby stosowała ona niez-

O czym mówili chłopi w Warszawie

na zjeździe działaczy wiejskich O. Z. N.

Na niedzielnym zjeździe działaczy wiejskich O. Z. N. po mowie p. K. o. a przemawiali delegaci poszczególnych ziem.

We wszystkich przemówieniach na czołowe miejsca wybijały się zagadnienia etyki chrześcijańskiej, znaczenie religii katolickiej w życiu Państwa, narodu, rodziny i jednostki, jak również wychowania młodych pokoleń. Silne znaczenie religii w życiu młodej polskiej podkreśliła p. Stasiakowa. Z Lubelszczyzny delegat Duniec w swoim przemówieniu podkreślił, że w chłopie polskim, w jego duszy jest wielkie przywiązanie do religii katolickiej. Poseł Kozubski domagał się

tę, by religia katolicka zajęła nie tylko przodującą rolę, ale i należyta opiekę w Państwie otrzymała. Nowy Obóz musi wykazać pełną bezkompromisowość w stosunku do zasad etyki chrześcijańsko-katolickiej.

W tym samym duchu o znaczeniu religii mówi delegat ziemi suwalskiej. Wszyscy delegaci zdecydowanie podkreślają obowiązki oraz ofiarność wsi w stosunku do zagadnień obrony państwa.

Wszystkie momenty z przemówień mówców dotyczące religii katolickiej, armii i obrony Państwa są żywiołowo oklaskiwane i przerywane okrzykami

na cześć armii narodowej i Marszałka Śmigłego-Rydza.

OŚWIATA I MIASTA

Również silnie reagowała sala oklaskami, gdy mówcy omawiali oświatę na wsi i lokowanie młodzieży wiejskiej w miastach. Wójt Orawiec z Poronina między innymi powiedział: „Chcemy dzieciom naszym dać światło szkół, dać chleb dostatni by były silne i zdrowe, pożyteczne dla narodu i jego sił obronnych. Chcemy podnieść nasze gospodarstwo rolne, chcemy wziąć w swoje ręce handel, chcemy naszych synów i córki posłać do miast, by tworzyli tam nowe i zdrowe mieszczaństwo polskie“.

WYCIĄGAMY RĘKĘ DO WSZYSTKICH LUDZI DOBREJ WOLI

Delegat ziem centralnych Duniec w zakończeniu swego przemówienia powiedział:

„Pochodzę z ziemi rodzinnej Bartosza Głowackiego. Tak jak on kiedyś wzywał sąsiadów, aby brali kosy i szli walczyć u boku Tadeusza Kościuszki, tak i my dziś wzywamy, wszystkich w tym historycznym momencie, kiedy pułk. Koc w imieniu Nacz. Wodza Śmigłego-Rydza, wyciąga rękę do wszystkich ludzi dobrej woli o współpracę. Wołamy „Bracia chłopie! stańmy razem zgodnie do wytężonej pracy przy boku Naczelnego Wodza, przy naszej armii narodowej, abyśmy wspólnymi siłami mogli budować, sobie dobrobyt i potęgę Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej“.

PRZECIWKOMUNIZMOWI

Delegat Suwalszczyzny w swoim przemówieniu wzywał do walki z największym wrogiem t. j. komunizmem, który na kresach prowadzi silną robotę przeciw całości Polski. Był to jeden jedyny delegat, który o tej sprawie mówił.

WIEKSZA WŁASNOŚĆ NIE ZABRAŁA GŁOSU

Ogólną uwagę zwracało to, że jak w prezydium tak i sekretariacie nie znalazł się ani jeden przedstawiciel większej własności, jak również za żaden mimo obecności na sali nie zabrakło głosu. Na sali zauważyliśmy pp. Hutten - Czapskiego, Kozłowskiego, Skalskiego, Szydłowskiego, Chelmskiego, Rdułtowskiego, Bispinga Czarlińskiego i Donimirskiego.

PROSZKI „KOGUTEK“
MIGRENO-NERVOSIN
ZASTOSOWANIE:
**GRYPA, PRZEBIECIE
BÓLE GŁOWY, ZĘBÓW itp.**
ZADAJĄC ORYGINALNYCH PROSZKÓW „KOGUTEK“
PATRZĄC „JAKIE PROSZKI WAM DAJA“
ODYŻ SA JUŻ NAŚLADOWNICTWA.
ORYGINALNE PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN“ z KOGUTKIEM
SA TYLKO JEDNE
ZAWSZE z RYSUNKIEM KOGUTKA
PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN“ są też w TABLETKACH

Ze związku reżyserów TEATRÓW LUDOWYCH.

W Dąbrowie w lokalu szkoły powszechnej nr. 5 odbyło się walne zebranie członków sekcji reżyserów utworzonej przy związku teatrów, chórów i orkiestr ludowych.

Po złożeniu sprawozdań z działalności i udzieleniu absolutorium ustępującemu zarządowi przystąpiono do wyboru nowego zarządu.

Zostali wybrani pp.: T. Praski — przewodniczący, M. Trzaska — sekretarz i J. Grabowski — skarbnik

**DZIECKO POLSKIE —
W POLSKIEJ SZKOLE
POPRAZĄ ZBIÓRKĘ NA SZKOŁY
POLSKIE ZA GRANICĄ**

Kufry-walizy oraz wszelkie przybory podróżne najkorzystniej u PIECHOCKIEGO

Sosnowiec, Warszawska 6, tel. 63.652, Dąbrowa Górna, Sobieskiego 23, tel. 68.234. — Obstaunki — reperacje.

Bucharin i Rykow będą żyli

Łagodny kurs wobec opozycji prawicowej

Moskiewska „Prawda“ poświęca długi artykuł Bucharinowi i Rykowowi, ustalając związek pomiędzy nimi a lewicą komunistyczną, przy czym w ocenie obu kierunków opozycyjnych przez „Prawdę“ istnieje znaczna różnica.

Lewicę komunistyczną „Prawda“ charakteryzuje jako „opętana, rozbójniczą bandę najemników faszystowskich, krwawych morderców, szkodników, szpiegów i dywersantów“, a opozycję prawicową tylko jako „bandę łotrów“, nie zarzucając jej szpiegostwa i morderstwa.

Poza tym zasługuje na podkreślenie fakt, że czołowy organ partii rządzącej pomija całkowicie milczeniem „Głos Ludu“, domagający się w czasie ostatniego procesu kary śmierci dla przywódców opozycji prawicowej, m-

mo, że ów „Głos Ludu“ znalazł nie tylko miejsce na łamach prasy sowieckiej, lecz spotkał się z jej całkowitą aprobatą.

To odmienne traktowanie obu opozycji przez „Prawdę“ pozwala mniemać z dużą dozą prawdopodobieństwa, że sprawa Bucharina i Rykova może się skończyć usunięciem ich z partii i z życia politycznego bez dalszych dla nich konsekwencji.

Z powyższego oświeślenia sprawy Bucharina i Rykova przez „Prawdę“ można przypuszczać, że grupa rządząca postanowiła złagodzić taktykę w stosunku do opozycji prawicowej. W tutejszych kołach politycznych sądzą, że stosowanie zbyt ostrego kursu wobec opozycji prawicowej nie leży obecnie w interesie reżimu.

Pijcie doskonałe, pełnowartościowe
znane ze swej dobroci
piwo sieleckie:

**jasne pilzneńskie
ciemne monachijskie
„słodowo-słodkie**

**z Browaru Gwarectwa „Hrabia Renard“
w Sosnowcu (Telef. Nr. 6 21-01).**

Polecamy również lód sztuczny z wody źródlanej.

Napad bandycki, czy symulacja?

Łupem rzekomych napastników padło 50 gr.

21-letni Stanisław Walno, zamieszkały w Golonogu złożył zawiadomienie w policji, że w dniu 10 bm. idąc z Two rzenia do Ząbkowic przez las państwo wy napadnięty został przez dwóch o-

Byli tam wywary z ziół, siana itp. Na wodny środek, a mianowicie sproszkowane siano zmieszane z szafwią i rumiankiem. Mieszankę tę nazywała „ziołami andyjskimi“ i sprzedawała za drogie pieniądze.

Wiadomość o aresztowaniu znachorki wywołała wśród ludności niesłychane wzburzenie. Chłopi zdemolowali doszczętnie lepiankę, w której mieszkała, oświadczając, że dom znachorki był nawiedzony przez diabła. Ponadto zniszczył wszystkie rzeczy.

sobników, z których jeden przyłożywszy mu rewolwer do piersi, zażądał wydania pieniędzy.

Walno oddał posiadane pieniądze, w sumie 50 gr. Napastnicy na widok zbliżającej się drogą furmanki zbiegli.

Zawiadomienie Walno o napadzie złożone zostało dopiero po trzech dniach. Ponadto wymieniony przez napadniętego jeden z rzekomych bandytów jest kaleką, nie posiada bowiem nogi.

Najprawdopodobniej więc Walno napad symulował, mając złość do tych osób, które oskarżył o napad i chcąc w ten sposób zemścić się na nich.

Policja prowadzi w tej sprawie dochodzenie.

O anonimach słów kilkoro i o gimnastyce kręgosłupa

Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie nadesłał nam poniższy artykuł, powołując się w odrębnym piśmie, skierowanym do nas na szczególne zainteresowanie się naszym pismem sprawami oświaty.

Zagadnienie: jakim winien być nauczyciel i jakie mieć warunki pracy zostało poruszone przez wszystkie prawie senatorów w toku ostatniej debaty oświatowej.

Nauczyciel, wychowujący młode pokolenie, jest za swą pracę obciążony nie mniejszą odpowiedzialnością niż oficer, który wychowuje żołnierza. I jeden i drugi muszą pracować w atmosferze zaufania, w spokoju i o wreszłej odpowiedzialności. Tymczasem o ile wojsko ma taką atmosferę, o tyle — jak twierdzi senator Beczkowicz — nauczyciel często nie może o niej nawet marzyć.

„NIE MA ZA CO KSZTAŁCIĆ WŁASNYCH DZIECI“

W grę tu wchodzi między innymi czynnik materialny. Nauczyciel za swą ciężką i odpowiedzialną pracę otrzymuje wynagrodzenie tak nędzne, że nie tylko nie stać go na zaspokojenie najbardziej prymitywnych potrzeb kulturalnych, lecz często nie może on kształcić własnych dzieci, on, który uczy inne. Nie dziwnego, że walcząc z zagładą, często w oczy nie dostatków, nauczyciel nie może wnieść do szkoły atmosfery optymizmu i radości życia tak potrzebnej dla celów wychowawczych.

Niedość na tym. Mając w swej pieczy powierzone po sto kilkadziesiąt dzieci, obciążony nadmierną ilością godzin nauczania, przepracowany nauczyciel spotyka się stale z zaciekłymi atakami czynników zewnętrznych.

GDY NIE STANIE AUTORYTETU

Dom i szkoła, to dwa czynniki, mające decydujący wpływ na wychowanie młodego pokolenia. Jedynie zgodna współpraca tych dwóch czynników może zapewnić szkole maximum osiągnięć. Tymczasem przeprowadzane stale ataki na nauczycielstwo podrywają zaufanie do niego rodziców i ob-

niżają autorytet wychowawczy w oczach uczniów.

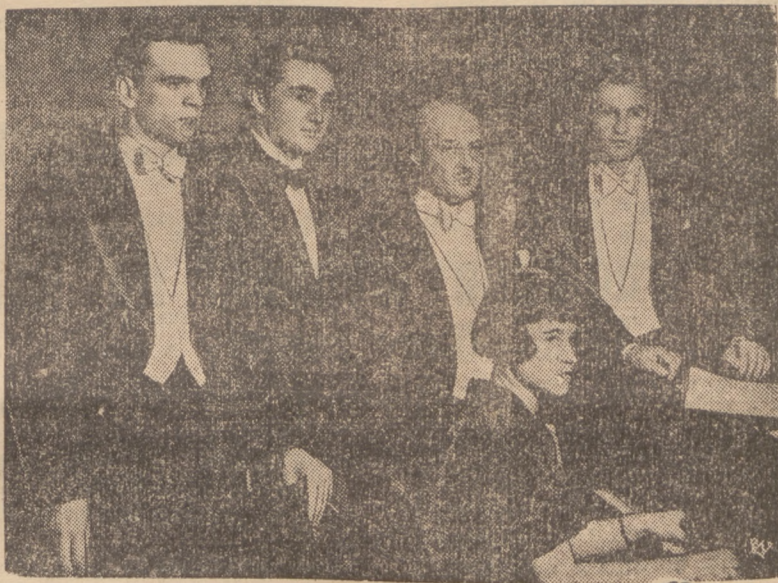
Opinia publiczna — jak twierdzi senator Beczkowicz — nie powinna spuszczać oka z zasadniczych linii wytycznych wychowania, lecz jednocześnie jest niemożliwym, by głos opinii lub pewnych ciał nieuprawnionych regulował życie wewnętrzne szkoły i podważał w oczach dziecka autorytet wychowawczy. Dziś częściej szkoła jest jedynym środowiskiem wychowawczym dla dziecka, które w domu spotyka się z demoralizacją. Wielką szkodę wyrządza dziecku ten, który pozbawia go ostatniego autorytetu jaki mu pozostał. Kto burzy autorytet nauczyciela, podważa podstawę wychowania publicznego — woła senator Beczkowicz.

W POGONI ZA SENSACJĄ

Czynniki zewnętrzne gonią za sensacją, dostarczając żeru nieodpowiedzialnej prasie brukowej. Sensacje te — wedle słów sen. Beczkowicza —

docierają najprędzej do młodzieży i w niej czynią największe szczyby. Postępowanie takie jest wielkim grzechem wobec młodego pokolenia. Opinia publiczna winna takie rzeczy potępić, a sąd, w wypadkach ujawnienia przestępstwa, pociągać do odpowiedzialności.

Wkraczanie do szkoły czynnika praszkolnego — jak twierdzi sen. Beczkowicz — jest ze wszech miar szkodliwe. Grono rodzicielskie jest tym czynnikiem, który może z korzyścią i wzajemnym pożytkiem ze szkołą współpracować. Jednak „od szkoliwej ingerencji winny nauczyciela ochronić władze szkolne z p. Ministrem na czele“. Tego oczekuje nie tylko nauczycielstwo, lecz i całe społeczeństwo. Nauczyciel — mówi sen. Beczkowicz — dobrze spełniający swą powinność, winien mieć poczucie całkowitego spokoju, iż żaden czynnik, choćby moży tego świata, nie może bezkarnie zagrażać mu w jego pracy

ZWYCIĘZCY KONKURSU CHOPINOWSKIEGO.

Jak donosiliśmy po wysłuchaniu przez jury gry finałowej, został zakończony i rozstrzygnięty III Międzynarodowy Konkurs Chopinowski, zorganizowany w salach Filharmonii Warszawskiej, przez Warszawskie Towarzystwo Muzyczne im. Fryderyka Chopina.

Z pośród 21 eliminowanych do finału uczestników Konkursu I-e miejsce zdobył Jakub Zak (ZSRR), II-e miejsce Rosa Tamarkina (ZSRR), III-e miejsce Witold Małurzyński (Polska), IV-e miejsce Lance Dossor (W. Brytania), V-e miejsce Jambor Agi (Węgry).

Na zdjęciu grupa pierwszych czterech laureatów Konkursu, z mistrzem J. Zakiem na czele i polskim kompozytorem Wieniawskim, jednym z kierowników Konkursu.

„Państwo żydowskie” Żabotyński o ewakuacji żydów z Polski

W tych dniach pojawiła się na rynku księgarskim książka pt. „Państwo żydowskie” napisana przez p. Włodzimierza Żabotyńskiego.

Dla Polaka, dążącego do pełnej realizacji teorii państwa narodowego, ciekawe są zwłaszcza te strony, w których Żabotyński stwierdza, że zawsze poświęca się najpierw „obce” a nie swoje.

I że to jest równie żywiołową częścią składową porządku świata jak mróz zimą a upał latem. Jest to naturalny objaw zarówno u Polaków, jak u żydów i wśród innych narodów. Ale Żabotyński, interesy swego narodu mając szczególnie na względzie, zrywa się przeciwko temu „fatalnemu prawu” i woła, że gdyby on był Bogiem, nie dopuściłby do istnienia tej cechy.

Zaraz jednak — jak po każdym zresztą wzbuchu — pojawiają się trzęsące refleksje na temat rzeczy w stosunku do całkowitym już pominięciem świata złud i urojeń. Ta refleksja przewija się już od dawna przez wszystkie strony „Państwa żydowskiego” i można ją ująć w zdaniu:

„Naród żydowski toczy się na spotkanie bezprzykładnej katastrofy, trzeba mądrze starać się uniknąć skutków tej katastrofy.”

Żabotyński — człowiek uświadamia sobie, na zimno już teraz, że samej katastrofie nie uda się zapobiec, to też rozwija program zmniejszenia jej skutków i wstrząsów, jakie grożą społeczeństwu żydowskiemu. Na tej płaszczyźnie myślowej wyrasta znany program ewakuacji przy czym dodajmy, że Żabotyński sam używa terminu „ewakuacja”, nie widząc w nim niczego niepoehlebnego i przedstawiając ją w swym programie jako planowy pochód żydostwa do zjednoczonej Palestyny.

Największe kolumny w myśl założenia rewizjonistycznej dziesięć latki, mają wymaszerować z Polski.

Takie są najistotniejsze i nie sporne myśli Żabotyńskiego szczególnie nas interesujące. Myśli te stanowią podkład ideowy wielkiej organizacji sjonistów, wiernie stojących przy programie Teodora Herzla.

PLAGA ANONIMÓW

W jaskrawej sprzeczności z tym ostatnim zdaniem sen. Beczkowicza jest poruszana przez sen. Sejba sprawa anonimów.

Wedle słów p. senatora atmosferę szkoły zatruwają anonimowe doniesienia do władz, będące dalszym etapem walki z nauczycielstwem. Dla niektórych kuratorów stały się one prawdziwą plagą. Władze zbyt rygorystycznie traktują takie doniesienia, wdrażając z miejsca dochodzenia, które najczęściej nie potwierdzają oskarżenia, a przynoszą tylko stratę czasu i podrażnienie.

Nauczyciel nie może oddać się w spokoju swej pracy zawodowej, nie wiedząc kiedy i kto rzuci pod jego adres oszczercze oskarżenie. Wytwarza to taki stan rzeczy, że nauczyciel jest stale i od wszystkich zależny, do czego zresztą przyczyniają się wcale nie niektóre przepisy.

Ta zależność od pisarzy gminnych — wedle słów sen. Michałowicza — od przodownika, od autorów, wypisujących w różnych dziennikach niestworzone rzeczy, stwarza sytuację nie do pozazdroszczenia. Może należałoby wprowadzić — ironizuje sen. Michałowicz — gimnastykę kręgosłupa, żeby nauczyciel umiał kłaniać się skąd wiatr wieje. Byłoby to jednak nie wskazane, bo łatwiej skrzywić kręgosłup, niż go wyprostować.

SĄD I SZKOŁA

Fakt, że postulaty, wysuwane już oddawna przez nauczycielstwo zrzeszone w Związku Nauczycielstwa Polskiego, znajdują coraz więcej zrozumienia tam, gdzie nie ma dostępu do magogii, gdzie dyskusja musi być rzeczowa i na wysokim poziomie — jest objawem więcej niż pociesającym. Ostatnia dyskusja w Izbach Ustawodawczych nad budżetem Ministerstwa W. R. i O. P. może będzie pierwszym krokiem na drodze do zapewnienia nauczycielstwu niezależności tak duchowej jak i materialnej i do odseparowania szkoły od wpływów czynników zewnętrznych.

Tak sądownictwo jak i szkoła — mówił na plenum Sejmu poseł Hofman — muszą posiadać pełną niezależność.

w. j. b.

Nowy wicestarosta w Będzinie

Dotychczasowy wicestarosta powiatowy w Będzinie p. Trzaniel jak już pisaliśmy objął stanowisko starosty w Zawierciu.

Obecnie dowiadujemy się, że wicestarostą w Będzinie został mianowany p. Choczynski — były szef bezpieczeństwa publicznego starostwa grodzkiego w Sosnowcu.

BOLE reumatyczne i artretyczne
NAJWIĘCEJ DOKUŻAJĄ PODCZAS ZIMNA I NIEPOGODY

OSMOGEN
GASECKIEGO

MAŚC PRZECIW-REUMATYCZNA

PEŁN PRZECIWREUMATYCZNY DO KAPIELI „OSMOGEN”

KOJA TE BOLE

Rada powiatowa RODZINY REZERWISTÓW.

Niedawno odbyło się w Sosnowcu zebranie konstytucyjne Rady powiatowej pow. będzińskiego Rodziny Rezerwistów. Do Rady tej weszły następujące osoby: przewodnicząca dyr. Józefa Ciolekiewska, pierwszy wiceprzew. Włodzimierz Zieliński, II wiceprzew. Kalina Alchimowiczowa, sekretarz Anna Kramarczyk, skarbnik Kazimierz Zieliński, referentka wychowania obywatelskiego Natalia Szymańska, referentka prasowo-propagandowa Zofia Wolska, referent opieki społecznej inż. Tadeusz Dąbrowski, referentka przysposobienia do obrony kraju Halina Kozłowska. Do komisji rewizyjnej weszli: Józef Kaczyński — przewodniczący i członkowie Felicya Gierszowa i Franciszek Wroblewski.

Dajemy głos

DO SOLI SIĘ DOPLACA

Jak wyglądają zyski handlu detalicznego

Artykuł jednego z naszych Czytelników p. A. S. pt. „Herbata w grubym papierze” wywołał żywą reakcję wśród kupiectwa. Po odpowiedzi Centralnego Związku Drobnych Kupców Chrześcijańskiego, które zapowiedziało jeszcze dalszy ciąg swych wywodów, podajemy dziś głos właścicieli sklepu w Dąbrowie p. A. D.

Zdumiona skrupulatnością podawanych przez p. A. S. cen artykułów pierwszej potrzeby w hurcie i detalu dorzuć i ja ze swej strony parę uwag.

Autorowi włosy stają dęba, że ser litewski w hurcie kosztuje 180 — a w detalu aż 220 gr. Ośmielam się zapytać, ile razy p. A. S. kupił całe kilo? Czy nie częściej kupuje po 10 lub 5 dk.?

Czy zysk wynoszący 4 grosze przy zakupie 10 dk. sera jest aż tak wysoki?

A ile się przy tem wyważy!! Co do herbaty ja osobiście sprzedaję b. poręczne dekówki, których opakowanie jest idealne, a jeśli jakiś kupiec zamiast 1 dk. herbaty, daje 5—6 gramów czy z tego powodu mogą spotykać zarzuty tego rodzaju ogół kupców? Jeżeli chodzi o półwarietki, to pomimo, że pół deko nie znajduje się na wadze, na pewno żaden kupiec nie będzie tej ilości odkrawał i klient nie będzie po krzywdzony.

Dlaczego p. A. S. zapomniał o tym, że cukier w hurcie kosztuje 97 zł. 75 gr. plus zniesienie 20 gr., sól 30 hurt — detal 32 (do soli się dopłaca), ziemniaki obecnie 7 zł. hurt detal 8 zł., a każdy ziemniak nim dostanie się na wagę jest oglądany ze wszystkich stron, a ile odejdzie ziemi i niezdających do użytku, masło hurt 3.35 gr. detal 3.50 gr., mąka 55 proc. hurt 47 zł., detal 56 zł., ser biały 70, detal 80 gr.

Czy i te artykuły są za drogie? Kredyt jest znową kupiectwa i gdyby nawet były ceny wyższe o grosz lub dwa, niż za gotówkę, to jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, gdyż prawie 90 proc. nie wypłaca się.

Nawet najgorszy płatnik upomina się co 2 tygodnie o cukierki i gwiazdki, ale nie byle jaką. Żądają obrusów, serwisów, wiałek, maszynek do mięsa i tp. rzeczy.

Żydzi podobno dają gwiazdki, ale ręczę że nie ze swojej kieszeni, gdyż mają jakąś ciemną kalkulację.

Wracam jeszcze do zysków. Czego A. S. używa więcej, sera litewskiego, czy chleba, maki, masła, ziemniaków? Chleb kosztuje w hurcie 70 gr., detalu 72. Napewno autor idąc po bochenek chleba, nie zabiera ze sobą papieru, a ni sznurka, który kupiec musi dodać, więc gdzie jest ten zysk?

Nie był także przez tego pana wyliczony, ten najpokupniejszy artykuł w poście — ścież. Surowy kosztuje 10 gr. — marynowany 15 gr., może we dług Sz. autora też to zysk za wysoki?

Lokal, światło, wysokie podatki, różne przewidziane i nieprzewidziane wydatki, to drobnostka? Bardzo boleśny jest również fakt, że przychodząc do sklepu chrześcijańskiego zdaje nam się, że robimy wielką łaskę właścicielowi, pozwalając sobie na b. niewłaściwe zachowanie.

Proszę Pana! Jeżeli Związek Pań Domu proponuje dla służącej nazwę „pracownicy domowej”, aby nie czuła się tak pokrzywdzoną i nazwa miała w sobie więcej szacunku, to proszę państwa o tym, że

każdy posiadający sklep nie jest „sklepem piarzem”, gdyż b. często są to ludzie z maturami, byli nauczyciele, urzędnicy, których gminna nazwa „Sklepiarza” może zrazić. Czy nie odpowiedniejsza będzie nazwa kupiec?

Mam nadzieję, że Sz. autor po przeczytaniu mojej odpowiedzi zastanowi się i w przyszłości, zanim coś ogłosi rzecz zbada od gruntu.

H. D.

150 domów przybędzie Sosnowcowi

Wzrost zapotrzebowania na cegłę

Tegoroczny sezon budowlany w Zagłębiu zapowiada się bardzo pomyślnie. Do biura magistratów wpływają niemal każdorazowo plany budowlane do zatwierdzenia.

O ile chodzi o Sosnowiec to z górą 150 domów mieszkalnych, które rozpoczęto budować w ub. roku zostanie w tym roku całkowicie wykonanych.

Ponadto stanie w Sosnowcu wiele nowych domów, których budowę już rozpoczęto. Sosnowcowi przybędzie więc wiele izb mieszkalnych.

W związku z tym nasuwa się przy puszczeniu, że po ukończeniu tegorocznego sezonu budowlanego nie będzie już tak trudno zdobyć nowoczesny lokal mieszkaniowy.

Dowiadujemy się również, że w związku ze wzmożonym ruchem budowlanym wzrost znacznie zapotrzebowanie na cegłę.

Miejscowe cegielnie posiadają na składzie cegłę już sprzedaną. Ponadto mają wiele nowych zamówień.

Cztery tragiczne wypadki na kolei

Trzy ofiary zmarły

Tragicznym zbiegiem okoliczności w ubiegłą sobotę i niedzielę, miały miejsce cztery wypadki na kolei, z których trzy zakończyły się śmiercią.

Pomiędzy st. Miechów i Łuczyce, pociąg osobowy najechał na idącego torem kolejowym dróżnika kolejowego, Jana Szarka z Baranowa, który poniósł śmierć na miejscu.

Za stacją Kozłów służba kolejowa znalazła po przejściu pociągu osobowego na torze dogorywającego około 16-letniego nieznanego chłopca z roztrzaskaną głową. Wskutek nieprzymowności, nieszcześliwy nie mógł podać swego nazwiska, ani miejsca zamieszkania, żadnych zaś dowodów przy sobie nie posiadał.

Chłopiec ten wkrótce zmarł. Ze znalezionej jedynie biletu kolejowego ze Strzemieszyc do Sławkowa,

ANI JEDNO DZIECKO W POLSCE NIE MOŻE BYĆ GŁODNE.

można przypuszczać, że jechał on dalej bez biletu i uciekając przed rewizją, wpadł pod koła pociągu.

Jest przypuszczenie, że jechał on do Kielc.

Również w sobotę wieczorem uległ wypadkowi ogólnych obrażeń i zwichnięcia nogi, strażnik kolejowy st. Rabsztyn Antoni Gwóźdź podczas pływania wagonu.

Przywieziony do szpitala ołkuskiego, Gwóźdź po amputowaniu mu nogi zmarł w niedzielę rano.

W nocy z niedzieli na poniedziałek pociąg osobowy k. st. Tunel, najechał na idącego torem, Piotra Deńca z Podlesnej Woli (miechowskiej), któremu obciął obydwie nogi do kolan, oraz spowodował obrażenia na całym ciele.

Deńcowi amputowano w szpitalu ołuskim w dn. wczorajszym obydwie nogi.

Stan jego bardzo groźny.

Sztuki o walorach kameralnych nie znajdują wielkiego sukcesu na widowisku teatru sosnowieckiego. Tym razem jednak nawet galeria życzliwie reagowała na dobre dowcipy Fodora. Szkoda, jednak, że dyr. Gołaszewski zbyt żałował swego reżyserskiego ołówka dla sztuki skądinąd starannie wystawionej.

Najwięcej skreśleń przydałoby się chyba roli Anny, w której p. Jasnorzewska wykazała raz jeszcze, że najlepiej się czuje wówczas, gdy odtwarza typ kobiety samodzielnej o męskiej postawie wobec życia.

Nie bardzo wiarogodny był p. Krotke jako dobroduszy młody mąż lekarki wcale nie domowej. Marta (p. Anusiakówna) bardzo miła, a p. Corno bis w roli profesora miał bardzo dużo ciepłej wyrozumiałości dla otoczenia, co jest zgodne z tradycją filozofujących chirurgów.

Inne role spoczyły w niezawodnych rękach pp. Fulde, Erwana, W. Marwicz i Nawrockiego.

Cw.

DRZAZGI.

Cudze chwalicie...

Udało nam się zebrać kilka bardzo interesujących cyfr z pobliskich miejscowości, o których życiu społecznym mało naogół w Zagłębiu wiadomo.

A więc... W gminie Żarki w roku 1911 był jeden nauczyciel, a obecnie jest ich trzydziestu.

W Siewierzu było przed wojną swiatową ni więcej ni więcej tylko aż 30 karczem i miejsc sprzedaży wódki, a tylko dwa sklepy spożywcze. Obecnie jest zupełnie naodwrot, dwie karczmy i kilkanaście sklepów spożywczych.

Przed wojną w samych tylko Koziegłowach było 11 karczem, a razem z okolicznymi wsiami 20, za to siła nauczycielska była w Koziegłowach tylko jedna, a w okolicznych gminach pięć. Obecnie zaś w Koziegłowach i w ów sąsiednich gminach jest 43 nauczycieli.

Cudze chwalicie, pochwalcie też czasem i swoje.

Życie polityczne

Lokalne władze zagłębiowskie Obozu Zjednoczenia Narodowego nie zostały jeszcze mianowane. Nicjakie wskazówki w tej materii przyniosą pewnie dopiero dni najbliższe.

Narazie wiadomo tylko, że zagłębiowski zjazd działaczy miejskich, który, jak się spodziewano, miałby się odbyć w niedzielę 21 bm., odbędzie się po świątach.

W zjeździe działaczy wiejskich brał udział z powiatu będzińskiego p. Franciszek Drózd, wójt gminy Łagiesza.

To zjeździe działaczy miejskich i wiejskich w Warszawie nadchodzi kolej na zjazd działaczy robotniczych. W zjeździe tym Zagłębie będzie liczącie reprezentowane.

—ono—

Przy głośniku

CHÓR SZWAJCARSKI SPIEWA PO POLSKU.

Dziś Polskie Radio transmituje z Lozany niezwykle atrakcyjny koncert w wykonaniu zespołu śpiewaczego, prowadzonego przez znanego polskiego muzyka Henryka Opieńskiego.

Koncert rozpocznie się o godz. 22.00. Zespół szwajcarski, noszący nazwę „Motet i Madrygal”, znany w całej Europie ze swego wysokiego poziomu artystycznego, składa się z solistów i chóru a capella, który liczy 12 osób. Szczerzący się zespołu jest to, że wszystkie pieśni wykonywa on w oryginalnym języku danego utworu.

W koncercie radiowym usłyszą słuchacze Polskiego Radia szereg pieśni ludowych, śpiewanych przez Szwajcarów po polsku, w układzie Opieńskiego i Niewiadomskiego.

Poradko udział w koncercie weźmie orkiestra radiofonii szwajcarskiej, która pod dyktando Hansa Huaga wykona kilka tańców z dawnych czasów.

—ono—

Audycja strzelecka

ZE STUDIA SOSNOWIECKIEGO.

W nadchodzącą środę, a więc w najbliższym imieniu Naczelnego Wodza ze studia sosnowieckiego dana będzie audycja strzelecka. Wezmą w niej udział członkowie Związku Strzeleckiego, a więc chór Z. S. w Zabkowiech pod batutą p. Lenarcika, chór Z. S. w Sosnowcu pod batutą p. Białasa, zespół orkiestrowy pod batutą p. Kluby i soliści pp. Białas (skrzypce) i Lenarcik (fortepian).

Referat o Związku Strzeleckim w Zagłębiu wygłosi komendant Z. S. p. Zygmunt Nowara.

Strajk w fabryce Woźniaków

TRWA NADAL

Sytuacja w fabryce braci Woźniaków w Sosnowcu, nie uległa zmianie. Robotnicy strajkują w dalszym ciągu.

Dziś w inspekcji pracy odbyć się ma konferencja w sprawie zlikwidowania zatargu.

WRAŻENIA Z WIDOWNI:

Tajemnica lekarska

Sztuka w 3 aktach, 5 obrazach W. Fodora.
Przekład W. Krzemińskiego

Jest w tej sztuce mąż — malarz, żona — lekarka i jej młodsza siostra — potulne stworzenie i dobra gospośka. Choć to trójkąt tylko rodzinny, istnieją w nim przecież niebezpieczne zawiązki trójkąta miłosnego. Od pierwszych już scen widać, co się tu święci, bo Andrzej jest przystojnym artystą, żona jego Anna wiecznie oddana swoim wyczerpującym obowiązkom lekarskim, a jej siostra Marta czuła opiekunką swego osamotnionego szwagra. Jeżeli się jeszcze doda, że w Annie kocha się profesor, z którym pani doktor pracuje w klinice, to warunki do rozbięcia się małżeństwa malarza z lekarką są prosto idealne.

Z początku autor daje nam do zrozumienia, że i profesor nie jest obojętny Annie, bo jakże inaczej zrozumieć to, że sprawowana żona Andrzeja opu-

szcza okazję spoczynku w ramionach stęsknionego męża i na wezwanie profesora spieszy do kliniki, aby asystować przy trudnej operacji. A przecież miała prawo zostać w domu.

Ten jeden wieczór rozstrzygnął o całym życiu czworga ludzi. Okazuje się później, że potulna Marta ma zostać matką, z przyczyny Andrzeja. Wobec tego Annie nie pozostaje nic innego, jak pożegnać się z miłością do męża i jechać z profesorem na międzynarodowy zjazd w Kopenhagie. Andrzej po zostanie z Martą.

Przed rozstaniem się z mężem, Anna, kłamiąc w dobrej sprawie, powie mu, że kocha profesora i że chce zacząć inne życie. Bierze więc winę na siebie, aby uratować siostrę, o której stanie Andrzej nie wie. I to jest właśnie tajemnica lekarza.

Wśród płaczu żon i z wiarą w lepsze jutro odjeżdżali górnicy zagłębiowscy do Belgii

W dniu wczorajszym o godz. 13.15 z dworca radomskiego w Sosnowcu wyjechała pierwsza partia robotników w liczbie 723, którzy otrzymali pracę w kopalniach belgijskich.

Przed wyjazdem robotnicy otrzymali pożywienie oraz załatwiono z nimi wszelkie konieczne formalności.

Każdy z wyjeżdżających otrzymał kupony na posiłek w czasie podróży oraz karty z przydziałami do poszczególnych kopalni belgijskich.

Trasa podróży prowadzi przez Katowice, Bytom, Berlin do stacji końcowej Mentzen.

Tu z punktu zbornego robotnicy rozwożeni będą samochodami do kopalń, w których otrzymali pracę.

Przejazd górników do Belgii zorganizowało biuro podróży „Orbis”. Kierownikiem transportu robotników do Belgii są zastępca dyrektora biura „Orbis” w Brukseli p. Harting oraz kierownik biura „Orbis” w Katowicach p. Zbigniew Epstein.

Górnicy przyjadą do granicznej stacji dziś po południu, gdzie powita ich konsul Polski w Belgii.

Po załatwieniu formalności robotnicy przetransportowani zostaną do poszczególnych kopalń.

Przy odjeździe na dworcu radomskim oprócz tłumów członków rodziny i znajomych, odjeżdżających obecni byli przedstawiciele Funduszu Pracy i władz administracyjnych. Dodac należy, że druga partia robotników wyjechała ma z Sosnowca w dniu 23 bm.

Już od samego rana na dworcu radomskim w Sosnowcu panował niezwykły ruch. Droga prowadząca do dworca szła bez przerwy mężczyznami w walizkami i tobołami, a towarzyszyły im kobiety i dzieci. Byli to polscy górnicy, którzy po pracy wyjeżdżali właśnie do Belgii. Na dworcu załatwiano niezbędne formalności, a wyjeżdżający robotnicy rozgorączkowani prowadzili ostatnie rozmowy ze swymi żonami, dziećmi i znajomymi.

W godzinach rannych, przed dworcem stał już tłum kobiet i mężczyzn, odzianych skromnie, które czekały na chwilę ostatniego pożegnania się z odjeżdżającymi mężami, narzeczonymi lub znajomymi.

Powoli załatwiono formalności, emigranci zajęli miejsca w wagonach, prowadząc z okien rozmowy z najbliższymi.

Termin odjazdu pociągu zbliżał się szybko. W końcu ukończono wszelkie przygotowania i maszynista dał sygnał do odjazdu. Nastąpiła chwila ostatniego pożegnania się z najbliższymi.

Kobiety, żegnając swych mężów, braci lub narzeczonych szlochały roz-

paczliwie, nie mogąc oderwać się od swych najbliższych. To też nie dziwne, że w oczach niejednego, zahartowanego w walce z przeciwnościami losu górnika zaszklili się łzy.

Większość jednak wyjeżdżała z zaдовоłeniem, że znalazła pracę, a więc możliwość utrzymania swych rodzin.

Przecież minie parę tygodni wyjątkowej pracy w kopalniach belgijskich, a górnicy będą mogli tam sprowadzić swoje rodziny. To też dla wielu rozłąka ta nie będzie trwała długo.

Gdy pociąg ruszył ten i ów z odjeżdżających górników wznosił okrzyk „Niech żyje Polska! — Niech żyje Belgia”.

A przez te okrzyki przebiegały się tony pieśni „Serdeczna matko”, granej na harmonii przez jednego z emigrantów.

Gdy pociąg odjechał kilkadziesiąt metrów od budynku dworcowego, widać było z okien wagonów, rząd rąk, przesyłających ostatnie pożegnania po zostającym w kraju. Pociąg szybko mazał, a z nim zanikał sznur chyboczących się ramion.

Powoli dworzec opustoszał, kobiety z zaczerwienionymi od płaczu oczyma rozeszły się do swych domów, gdzie z niecierpliwością oczekiwać będą na wiadomości od swych najbliższych.

Greki udawał... greka Policja w Sosnowcu zaopiekowała się niebieskim ptakiem

W dniu wczorajszym w godzinach rannych w jednej z melin sosnowieckich policja ujęła czterech znanych złodziei warszawskich oraz jakiegoś nieznajomego osobnika, nie umiającego ani słowa po polsku.

Cudzoziemca zaproszono do wydziału, gdzie dowiedziano się, że jest to międzynarodowy złodziej Wasilakos Georgi, pochodzący z Aten, a ostatnio zamieszkały w Konstancynie, gdzie posiada własny dom.

Greki, władający doskonale językami: greckim, francuskim, rosyjskim i tureckim wyjaśnił, że zatrzymał się w Sosnowcu w drodze na Łotwę, gdzie

zamierzał niewątpliwie wykonać jakąś większą „robotę”. W Sosnowcu zatrzymał się, chcąc przy 15-tym „zarobku” trochę pieniędzy. Niestety, policja sosnowiecka pokrzyżowała jego plany.

Dodać należy, że Wasilakos po wyjeździe z Konstancyny, „zwiedził” Węgry, Rumunię i Czechosłowację. Policja prowadzi dalsze dochodzenie.

Poza tym ujęto w Sosnowcu zawodowego włamywacza Edwarda Kowalika, poszukiwanego od pewnego czasu przez władzę. Kowalika osadzono w więzieniu.

Wiadomości bieżące

Dziś: Abrahama
Jutro: Gertrudy
Wschód słońca: 5.49
Zachód słońca: 17.41

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU

Wczoraj o godz. 19 przedstawienie zakupione przez Związek Przyjaźni komedia St. Kiedrzyńskiego pt. „Raz się tylko żyje”.

Jutro o godz. 20-ej Teatr Miejski w Sosnowcu gra na Saturnie w sali klubu komedię St. Kiedrzyńskiego pt. „Raz się tylko żyje”.

KINA W SOSNOWCU:

ZAGŁĘBIE — Krew na morzu
EDEN — Królowa tańca
PALACE — Żona dwóch mężów.
RIALTO — Nie całuj w kinie i mściwy jeździec
MOMUS: Barbara Radejwiltówna

— ODCZYT W LEKTORIUM POWSZECHNYM W SOSNOWCU. Jutro odbędzie się w domu społecznym na Pogoni przy ul. Żytnej 10 odczyt pt. „Dwa Marszałkowie współczesnej Polski”. Odczyt wygłosi p. Marian Kantor — Miraki. Początek punktualnie o godz. 7 wieczorem. Wstęp dla wszystkich wolny.

— WÓZKI ZGNIOTŁY PALCE ROBOCNIKÓW! Wczoraj podczas pracy na kop. „Saturn” uległ wypadkowi St. Beraziński, lat 37, zam. na kol. Saturn w Czeladzi. Berazińskiemu wózki zgmiotły palce u ręki. Rannego robotnika umieszczono w szpitalu czeladzkim.

— UWAGA KANDYDACY NA CZELADNIKÓW! Zarząd związku czeladzi rzemieślniczej chrześcijańskiej w Sosnowcu zawiadamia, że kurs dla kandydatów na czeladników, którzy nie ukończyli szkoły dokształcającej zawodowej, odbędzie się w kwietniu br. Kurs odbędzie się w tej miejscowości, gdzie jest szkoła dokształcająca, z której zgłosił się największa ilość kandydatów.

Zapisy przyjmuje i bliższych informacji udziela biuro związku czeladzi rzemieślniczej chrześcijańskiej w Sosnowcu ul. Piłsudskiego 16, w godzinach od 9 do 15 i od 18 do 20.

— ZARZĄD DOMU LUDOWEGO NA SATURNIE. Zgodnie z uchwałą walnego zgromadzenia domu ludowego na Saturnie z dnia 7 bm. do zarządu wybrano następujące osoby: prezes — Jan Czapla, wiceprezes i skarbnik — Wawrzyniec Miodziński, sekretarz — Alojzy Saleczyński, członkowie zarządu: Piotr Wasinski, Jan Pudlik, Stanisław Gadałek, Bolesław Piłkowsky, Aleksander Ciuk, Stefan Brelner.

Komisja rewizyjna pp.: przewodniczący — Bolesław Jackowski, członkowie — Pius Pieczyński, Piotr Szyrzyński. Sąd honorowy pp.: przewodniczący — Zdzisław Czarnomski, członkowie: Aleksander Istelski, Piotr Gawroński.

— REJESTRACJA POJAZDÓW MECHANICZNYCH. Delegatura Automobilklubu kieleckiego na Zagłębie Dąbrowskie zawiadamia swych członków, że na dzień 20 marca br. zaprosiła komisję rejestracyjną urzędu wojewódzkiego kieleckiego.

Upraszamy zatem wszystkich, mających samochody do rejestracji o punktualne dostawienie ich o godzinie 9 rano przed lokalem delegatury przy ulicy Legionów (dawna Wawel) 1.18.

Jednocześnie zawiadamiamy kandydatów, chcących składać egzamin na kierowcę pojazdów mechanicznych, że egzamin odbędzie się również w tymże dniu o godzinie 11 w delegaturze automobilklubu kieleckiego w Sosnowcu.

Należy przeto przed dniem rejestracji potrzebne mieć zarejestr. poj. lub być egzaminu uzupełnić wszelkie formalności dopuszczonym do egzaminu.

Szczegółowych informacji udziela sekretariat delegatury w Sosnowcu ulica Legionów 1. 18. Telef. 61986.

— W DNIU ŚW. JÓZEFA. W piątek 13 bm. jako w dniu Św. Józefa, patrona stolarzy, cieśli, bednarzy i zawoźców pokrewnych, o godzinie 8.30 w kościele parafialnym w Sosnowcu odprawione będzie uroczyste nabożeństwo. Zarząd związku czeladzi rzemieślniczej chrześcijańskiej w Sosnowcu wzywa członków zatrudnionych w wyż. wymienionych rzemiosłach oraz wszystkich członków związku do wzięcia udziału w nabożeństwie.

Zbiórka w lokalu związku rzemieślników chrześcijan w Sosnowcu ul. Piłsudskiego 16, o godzinie 8 rano.

VIM

CZYŚCI WSZYSTKO

Vim czyści wszelkiego rodzaju przedmioty, usuwając bez trudu brud.

Wyrób firmy SCHICHT-LEVER S.A.

KOMUNIKAT Z GIELDY PRACY.

Ekspozycja Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Sosnowcu zgłasza wolne miejsca na wyjazd.

Nr. kol. 29-37. Do fabryki okuć budowlanych potrzebny jest fachowiec do wyrobu zamków werthernowskich.

Reflektuje się jedynie na pierwszorzędną i kwalifikowaną siłę. Warunki od umowy.

Nr. kol. 30-37. Do fabryki Portland Cementu „Firley” w Rejowcu potrzeba 3 wykwalifikowanych kotlarzy oraz 2 słusarzy. Warunki: płaca od 45 do 60 gr za godzinę.

Wysokość płacy zostanie określona po przeprowadzeniu próbnego okresu.

Nr. kol. 31-37. Do pierwszorzędnego chrześcijańskiego zakładu zegarmistrzowskiego na terenie m. Wilna poszukiwany zegarmistrz fachowiec do drobnych robót.

Warunki do umowy.

Nr. kol. 32-37. Potrzebny specjalista do wyrobu torebek papierowych na maszynach systemu „Matador” lub „Union”.

Wynagrodzenie od zł. 6 dziennie.

Nr. kol. 33-37. Do młyna wodnego w Wistyczach, pow. Brześć n/B. potrzebny jest młynarz wagowy, samotny, starszy człowiek.

Warunki: płaca dzienna — minimum zł. 2 oraz mieszkanie, opał i światło.

Nr. kol. 34-37. Do maj. w pow. siedleckim poszukuje się bezdzietnego małżeństwa: żona byłaby zatrudniona jako kucharka, mąż jako sługa.

Od kucharki wymagane dobre gotowanie dla 3 osób oraz zajęcie się drobiem (pomocy nie ma). Od sługacza wymaga się: sprzątania 8 pokoi, podanie do stołu osobista usługa pana oraz inne czynności.

Warunki wynagrodzenia: mieszkanie, światło, opał, utrzymanie oraz zł. 45 miesięcznie dla obojga.

Oferty wraz z odpisami świadectw, życiorysem i referencjami kierować do Ekspozycji Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Sosnowcu przy ul. Zakrę nr. 7, pokój nr. 2.

Sosnowiec, dn. 13.3.1937 r.

— CENTRALA TELEFONICZNA AGENCJI POCZTOWEJ W RADOMIU. Jak się dowiadujemy z rejonowego Urzędu telefonicznego w Sosnowcu, uruchomiono w ub. sobotę w agencji pocztowej w Rudawie koło Krzeszowie centralę telefoniczną. Do centrali załączono miejscowych abonentów i rozmówców publiczną. Mieszkańcy Rudawy przyjęli tę innowację, umożliwiającą im komunikację telefoniczną ze światem, ze szczerą zadowoleniem.

— PONOWNE WYBORY W GMINIE ŻYDOWSKIEJ. W gminie żydowskiej w Dąbrowie odbyły się onegdaj ponowne wybory prezosa i wiceprezosa rady gminnej. Prezesem został wybrany Sz. Rosenbaum i wiceprezesem Ch. Dresler.

Wojna z żonami FARSA LABUCHEA.

W sali KPW. w Sosnowcu zespół Rodziny rezerwistów, koło Sosnowiec — Śródmieście odegrał farsę Labuchea pt. „Wojna z żonami” sztukę tę wyreżyserował dobrze p. St. Miedziński.

Z pośród grających wyróżniła się p. J. Kozierówna, dobrze wyczuwając właściwości swej roli i zreżymie modulując głos. P. E. Austynówna nie umiała już w tym stopniu opanować i wczuć się w szybko rozwijający się wątek sztuki, ale gra jej była niezła.

Jeszcze lepiej wypadły role panów. Dobry był p. Milke w roli barona. P. Miżerski w roli lokaja — jak na pierwszy występ — był niezły. P. Miedziński w roli młodego żonkosia, był, jak na amanta trochę sztywny.

Natomiast p. St. Miedziński reżyser sztuki, grał w charakterze teścia — pantoflarza znakomicie, zyskując szczerą uznanie publiczności.

Jednym słowem wystawiona farsa stanowiła jeszcze jeden dowód, że przedstawienia amatorskie mogą stać na wysokości zadania, zwłaszcza, jeśli to po trafi uczynić reżyser.

S. Krzyżak.

Z ZAWIERCIA.

Wstrząsające samobójstwo
UMYSŁOWO CHORY PODERZNAŁ
SÓBIE GARDŁO.

Onegdaj na posterunek policji w Zawierciu zgłosił się Piotr Sroka, mieszkaniec wsi Wysoka Lelowska i złożył zawiadomienie o samobójstwie swego ojca. Według opowiadania Sroki, ojciec jego, nie wykazujący stale w tejże samej wsi od pewnego czasu zdradzał chorobę umysłową i w tym właśnie stanie poderzwał sobie gardło, ponosząc śmierć na miejscu. Wyświetleniem właściwej przyczyny tego wstrząsającego samobójstwa zajęła się policja.

Zwłoki samobójcy zabezpieczono na miejscu do decyzji władz sądowo śledczych.

(z) USILOWAŁA UCIEC OD ŻYCIA.

W ub. niedzielę w godzinach południowych na miejscowym cmentarzu grzebał nym usiłował popełnić samobójstwo 17-letnia Janina Domagałówna, zamieszkała w Zawierciu przy ul. Kopalmanej 9. W tym celu wypila ona 3 buteleczki esencji octowej. W stanie ciężkim przewieziono ją do szpitala Ubezpieczalni Społecznej w Zawierciu.

Powodem tego desperackiego kroku były prawdopodobnie niesnaski rodzinne.

(z) ZAKOŃCZENIE KURSU PRELE-

GENTOW. Onegdaj odbyło się zakończenie kursu prelegentów, zorganizowanego przez Międzyorganizacyjny Komitet Porozumiewawczy w Zawierciu. Ostatni wykład na kursie wygłosił starosta Zagórski. Kurs trwał około 2 miesięcy, w kład odbywały się po 2 godziny 2 razy w tygodniu. Na zakończenie kursu przemówienie okolicznościowe wygłosił starosta Zagórski, następnie przemówił jeden ze słuchaczy kursu, który jednocześnie podziękował organizatorom za zorganizowanie kursu.

—ono—

Z OLKUSZA.

(o) **ECHA WIELKIEJ AWANTURY W ŻARNOWCU.** Podczas przeprowadzania pomiarów gruntów w Żarnowcu w r. ub. doszło do awantur i oporu policji ze strony tłumu, liczącego około 150 osób. Z pośród tej ilości, 10 osób podburzających tłum i więcej agresywnych, oddano pod sąd, który skazał wszystkich po pół roku więzienia z zawieszeniem. Wśród skazanych jest 5 kobiet.

Blacha wystana pod złym adresem
Nadużycia w składzie Zyngiera

Na wczorajszej rozprawie w Sądzie Okręgowym w Sosnowcu rozpatrywano sprawę głosnych w kołach kupieckich Sosnowca nadużyć w firmie C. Zyngiera przy ul. Sienkiewicza 3. Dwóch pracowników firmy, Gerszon Będziński (Sosnowiec, Modrzejowska 29) i Majer Grajcar (Sosnowiec, Dekiarta 18) przy sposobności wysyłania żelaza i odlewów żelaznych ze składów Zyngiera dla odbiorców firmy, eksportowali tonami blachę pod adresem paserów katowickich Zajdnerów, właścicieli warsztatu blacharskiego przy ul. Karkowskiej 5. Na ławie oskarżonych zasiadli Będziński, Grajcar, bracia Zajdnerowie Grojnm i Nuta z ojcem Aronem

Zajdnerem na czele.

Sąd skazał Będzińskiego i Arona Zajdnera na rok więzienia, Grajcara i Grojnmę Zajdnera na osiem miesięcy, przy czym Aronowi Zajdnerowi wymierzył do datkową karę pieniężną 1500 zł z zamianą w razie niezapłacenia na 150 dni aresztu, a jego synowi Grojnmowi 500 złotych lub 50 dni aresztu.

Pociągnięty do odpowiedzialności trzeci pracownik Zyngiera, Dawid Grzegorzewski (Sosnowiec, Warszawska 22) i jeden z paserów, Nuta Zajdner, — zostali aniewinnieni wobec braku dostatecznych dowodów ich winy. Zyngier oblicza straty na 10 000 złotych.

Dobre słowo, dobra rada
Żona innej wiary

P. ZENONOWI W. w BĘDZINIE. — Powiem Panu bez obłaski, że lepiej by było, gdyby się Pan mógł nie żenić. — Niedobre małżeństwo, nie znaczy tylko — niedobre charaktery, ale też różnice w przyzwyczajeniach, w zachowaniu tradycji, w poglądach na sprawy swego narodu, religii itd.

Tonia jest piękna i zakochana w Panu rodzice zaś Pana stawiają przeszkodę Waszemu małżeństwu, bo Tonia jest prawosławna. Sądzę, że i jej rodzice nie są zadowoleni z projektów małżeńskich swojej córki. Nie trzeba tego sprzeciwu rodzicielskiego kłaść na karb jakichś przesądów. Pan sam może nie zdaje sobie jasno sprawy z tego, jak bardzo Pan przesiał atmosferą domu swych rodziców, którzy są wierzącymi katolikami. Trudno mi tu wyliczyć wszystkie te tysiące drobnych różnic, które mogą wyniknąć między Panem a Jego Tonią w codziennej szarżywie późniejszego małżeńskiego pożycia. Po umieszczeniu pierwszych miesięcy po ślubie nadejdzie jednostajna codzienność, którą trzeba urozmaicić jakimś świętem rodzinnym, no, powiedzmy, wigilią Bożego Narodzenia, podczas której jakoś potraw ma swoją specyficzną wymowę. Jak się wtedy zachowa Tonia, jako gospodyni? Czy wszystko będzie tak, jak by Pan sobie życzył i jak Pan jest przyzwyczajony w domu swych rodziców? Czy nie obawia się Pan, że Tonia może się poczuć nieszczęśliwą?

Nie przeczę, że bywają małżeństwa mieszane, które przecież są szczęśliwe. — Trzeba na to jednak dużo i wzajemnej

wyrozumiałości i taktu.

Zastanówcie się nad tym, co tu Wam napisał i sami już przyjdzie do konkretnych wniosków.

* * *

P. WŁADYSŁAWA Z. w GRODZCU. Wydaje mi się, że zbyt jest Pani przeoczona swymi trudnościami życiowymi. — Niekochany mąż, troje drobnych dzieci i perspektywa szczęścia przy boku innego mężczyzny, który zapewni Panią o swej miłości.

— Mam przecież prawo do własnego szczęścia — pisze mi Pani w swoim liście. Oczywiście, że ma Pani to prawo, tylko czy naprawdę jest Pani pewna, że je Pani zdobędzie po opuszczeniu męża i, co gorsza, dzieci? Czy naprawdę zazna Pani tyle spokoju, żeby się czuć szczęśliwą przy boku człowieka, który, kochając Panią, nie może dzieciom zastąpić ojca? Tak, ma Pani prawo do własnego szczęścia, ale większe jeszcze takie prawo mają Pan dzieci, które nie będą mogły być szczęśliwe, gdy się ich rodzice rozejdą i dom zostanie rozbity.

Niech Pani pomyśli o tym, że w Pani wieku szczęście w miłości może trwać jeszcze dziesięć, może piętnaście lat, a przed trojgiem Pani dzieci jest jeszcze całe, długie życie.

Wiele jakak by to była sprawiedliwość, gdyby się Pani odważyła te młode życia złożyć? Trzeba, Pani Władysławo, wziąć się w karby i spełnić do końca najważniejszy kobiecy obowiązek... obowiązek matki.

MIKOŁAJ DOŚWIADCZYŃSKI.

RADIO

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

Wtorek, 16 marca.

6.00 Program lokalny. 6.30 Pios. „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka z płyt. 7.15 Dziennik poranny. 8.00 Audycja dla szkół. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Koncert rodzinny. 12.40 Dziennik południowy. 14.00 Przerwa. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Programy lokalne. 16.15 Skrzynka PKO. 16.30 Płyty gramofonowe. 17.00 Dni powszednie państwa Kowalskich. 17.15 Muzyka chińska. 17.45 Na święta — skecz. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.10 Sport w miastach i w miasteczkach. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Dyskutujmy. 19.20. Nataka — Polawka — ukraińska opera ludowa. 20.40. Dziennik wieczorny 20.50 Pogadanka aktualna. 21.00 Panna Teodozja pisze walczyki. 21.40 Szczerość w poezji — szkice literackie. 21.55. Przerwa. 22.00 Koncert ze spółu śpiewaczego. 22.30. Muzyka w kawiarni Cafe-Club. 22.30. Programy lokalne.

KATOWICE.

Wtorek 16 marca.

6.00. Sygnał czasu i pios. poranna. 6.05 Płyty gramofonowe. 7.25 Wiadomości bieżące. 11.30 Audycja dla młodzieży. 12.05 Płyty gramofonowe. 13.00. Koncert żywych. 13.15 Płyty. 14.00 Wiadomości gieldowe. 15.15 Koncert reklamowy. 15.35 Chwilka społeczna. 15.40 Lekcja języka polskiego. 15.55 Kukielki Śląskie. 18.20 Skrzynka ogólna. 18.30 Godzina zwycięż. 18.40. Płyty. 18.45. Program na jutro.

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

Sroda 17 marca.

6.00 Program dla Katowic. 6.30 Pios. „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka z płyt. 7.15 Dziennik poranny. 8.00 Audycja dla szkół. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z wieży mariackiej w Krakowie. 12.03 Koncert orkiestra salonowa. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 Programy lokalne. 13.00 Przerwa. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Programy lokalne. 16.15 Nad albumem znaczków pocztowych. 16.25 Tysiąc i jedna noc. 17.15 Koncert solistów. 17.30 Rozmowa z Elżą Orzeszkową. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.20 Programy lokalne. 18.50 Nowe rośliny pastewne. 19.00 Cnota żołnierska. 19.25 Programy lokalne. 20.55 Chwilka Biura Studiów. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Opowieść o Chopinie. 21.45 Koncert. 22.20 Audycja muzyczna. 22.40 Programy lokalne.

(o) ZATRZYMANIE KOMUNISTKI.

W Wolbromiu została zatrzymana i przekazana sądowi w Wolbromiu, komunistka wolbromska Rachela Wajnberg, u której podczas rewizji znaleziono broszury komunistyczne i książki żydowskie, wydane w Moskwie. Równocześnie ujawniono, że Wajnberżanka w grudniu r. ub. rozrzuciła po mieście odezwy komunistyczne.

Antoni Marczyński

Artystka i gajowy

Powieść filmowa

6)

ROZDZIAŁ III.

Głos wielkiego miasta.

W niespełna dwie godziny po wyżej opisanych wypadkach wojownicza krówka znalazła się w swojej malutkiej stajence, a jej właścicielka odeszła po kopiec do chaty. Chalupe ta składała się z komórki, zwanej szurnie sienią i dwóch izb, z których mniejsza była kuchnią, a większa sypialnią. Cały ten „apartament” stanowił t. zw. służbę w mieszkaniu gajowego lasów państwowych, Macieja Łupy, chłopca dobrego z kośćmi, ale pomyślnego według zgodnej opinii rodziny, kolegów i zwierzanek.

Owo „pomylenie” polegało na tym, że Maciek chociaż urodził się i wychował w Puszczy Białowieskiej, chociaż mieszkał tu stale i nigdy dalej, jak do Białegostoku nie wyjeżdżał, chociaż był z zawodu gajowym i spełniał swego obowiązku służbowe gorliwie to jednak zniósł się z dzieckiem Warszawy i tęsknił za nią bezmiernie. Nie krył się z tym początkowo, aż kiedy

zaczęto go wyśmiewać, cofnął się, jak ślimak do skorupy, do swojej chaty i tylko tutaj „wydziwiał”, ku serdecznemu utrapieniu żony, kobieciej dobrej, gospodarnej ale prostej, nie rozumiejącej tych jego tęsknot za wielkim miastem, którego ani ona, ani on zupełnie nie znali.

Dla niej takie naprzykład radio było najpierw „wyrzuconym pieniądzem”, potem „balasującym pudłem”, które jednak zbyt rzadko gra, a za wiele głośni; dla niego radio było żywym głosem wielkiego miasta, było cudownym łącznikiem pomiędzy zamkniętym światem garstki wybranych w losu, a nie w uprzedzeniu, w tym, szarym człowieczkiem, siedzącym na zapadłej prowincji w głębi puszczy.

Dla niej ilustrowane tygodniki, na które Maciek tajnował się stale był zbieraniną grubo przepłacanych obrazków, które przy wolnym czasie (czyli tylko w niedzielę po południu) przeglądała, gorsząc się dekolantom sukien miastowych pań. Dla niego owe tygodniki były główną strawą duchową, ba, świętością! Wszystkie teksty, objaś-

nienia, nawet dłuższe artykuły umiał na pamięć, jak pacierz, a obrazki, naklejone na tekturę i wraz z nią równie mocno wycięte wieszal na ścianach i wpatrywał się w nie godzinami z bezgranicznym zwieleniem.

Już w pierwszym roku małżeńskiego pożycia z Kasią galeria owych wycinanek tak się rozrosła, że wytapetowawszy nim całą sypialnię od sufitu do podłogi, zamierzał Maciek w ten sam sposób upiększyć kuchnię, lecz Kasia „stała dęba”. Kuchnia to jej kąt w tym domu, oświadczyła, ona go nie pozwoli „zapalać ludzkie papierzynki”. Panieważ zaś materiału wciąż przybywało z nowymi tygodnikami, musiał Maciek przeprowadzić selekcję swoich obrazków, to jest wywakuować część muzeum na strych, dokąd tylko w niedzielę i święta zaglądał a w sypialni pozostawiać wyłącznie te arcydzieła, bez których widoku nie mógł przeżyć ani jednego dnia.

Honorowe miejsce w galerii zajmował świat filmowy, to jasne. Same kobiety, to już mniej jasne. Z mężczyzn tylko Clark Gable był w łaskach u Macieja, później się okazało dziewczę, i wisiał w aureoli podobizn takich gwiazd, jak Greta Garbo, Marlena Dietrich, Lillian Harvey, Clara Bow, Jeanette MacDonald, Claudette Colbert, Norma Schaefer, Joan Crawford, Fisher Bristol, Joan Harlow, Lupe Velez itd. itd.

Do osobnej grupy należały polskie artystki filmowe. Ich fotografie tworzyły drugi wieciec, którego środek zajmowała oczywiście „krośna kina”

boska Nelly Ricci z całą kolekcją zdjęć. Oprócz reprodukcji fotostopów z wszystkich jej filmów, były tu również egzemplarze ogólnie znanych kompozycji, jak: „Nelly Ricci przed swoją willą”, „Nelly Ricci kocha dzieci”, „Nelly Ricci ze swoją ulubioną lwicą”, „Nelly Ricci jest znakomitą pilotką”, „Nelly flirtuje z królem Amanullahem”, „Nelly szyje kszutki dla siebie”, „Nelly pociesza bezrobotnych”, „Na plaży w Biarritz”, „Nelly w dżungli afrykańskiej”, „Nelly wstępuje do dżungli afrykańskiej”, „Nelly wstępuje do kosmopolitycznej kłopoty” itd. itd.

Nelly Ricci była ulubioną artystką Macieja. Ujrzał ją na ekranie po raz pierwszy sześć lat temu w Białymstoku, gdzie odbywał służbę wojskową, a potem oglądał ją w każdym jej filmie w Wolkowsku, rodzinnym mieście Kasi.

Właśnie dzisiaj Kasia wybierała się do rodziców lub raczej do rodziców i rodzinę na jutrzejszy „jubileusz”, bowiem jutro wypadała trzecia rocznica jej ślubu. W związku z tą uroczystością należało dom zaopatrzyć w wódkę, piwo, kiebasę i tym podobne przysmaki, których nawet taka gospodyni, jak Kasia nie mogła sama wyprodukować. To była główna przyczyna jej zamierzonego wyjazdu, gdyż rodzinę zaprosiła już dawno i nie byłaby potrzebowała jeździć po nią specjalnie.

d. e. n.

Antoni Hram

UPIORNA NOC MIŁOŚCI

Współczesna powieść sensacyjna

(Streszczenie początku powieści).

Inżynier Burski wraz z przyjacielem swym Haczewskim wynalazli maszynę zapalającą na odległość. W chwili, gdy Burski przewoził tajemniczy aparat z Poznania do Gniezna, gdzie przebywał Haczewski, maszyna została mu skradziona. Przy Burskim pozostała tylko drobna, ale najważniejsza część aparatu. Młody inżynier nie podejrzewając o tę kradzież przygodną znajomą z pociągu Beatę Krynica, umówił się z nią na spotkanie w kawiarni.

Wracając z kawiarni, Burski spostrzegł w przejeżdżającej taksówce swoją narzeczoną Jadzię Pruchnicką w towarzystwie jakiegoś nieznanego osobnika.

20)

Zapominając, że przecież on sam postępował nieraz w sposób tej dobrej i kochającej dziewczyny, widział w niej teraz zło, spętęganę do nieskończonych granic.

— Padła, przewrotna kobieta... — zasyczał przez zaciśnięte zęby. — Nie może przecież wiedzieć o mojej znajomości ostatnim spotkaniu z Beatą — usprawiedliwiał swe sądy o Jadwidzie.

Pod wpływem wzmagającego się rozstroju nerwowego, zawrócił do „Adrii” i zamknąwszy się w opuszczonej przed kwadransiem separacie, począł zapijać się na umór.

Kelner, któremu polecił przynieść butelkę koniaku, śledził go pilnie, rzucił porozumiewawcze spojrzenie na stronę zaniepokojonego gospodarza

— Panie dyrektorze — szepnął do ucha krążącemu dokola separaty pryncypałowi — z tego może być bryja. Gość nie dawno opuścił lokal w towarzystwie dziewczynki, a teraz zalewa robaka... Trzeba go mieć na oku, bo może palnąć głupstwo...

Dyrektor, podziwiając w zupełności poglądy kelnera, udzielił mu na ucho kilku fachowych rad, mających na celu przeszkodzenie ewentualnym usiłowaniom samobójstwa, po czym spoglądając niespokojnie w stronę łóż Burskiego, usiadł przy jednym z najbliższych stolików.

Młody inżynier dalekim był wszakże od myśli o samobójstwie. Po kilku kieliszkach, wypitych jeden po drugim, zapalił papierosa i popadł w zamyślenie.

W uszach dzwigały mu jeszcze słowa pięknej Beaty. Chciał wchłaniać nozdrzami zapach jej perfum, które dotąd przesycały atmosferę zacisznej separaty.

A jednak, miast ukojenia, wspomnienie spędzonych tu chwil z Krynica, wywoływało w duszy Stanisława bolesne uczucia. Usprawiedliwiała to bowiem do pewnego stopnia obecne postępowanie Jadwigi.

Miała do tego prawo, skoro on, jej oficjalny naręczony, nie wahał się spędzić długich godzin z inną kobietą w zacisznej separacie.

— Ależ Jadwiga o niczym dotąd nie wie — pragnął zagłuszyć logiczny sens nasuwających mu się refleksji.

Burski pograżył się całkowicie w przykrych, bolesnych rozważaniach.

Nie zauważył więc, że zielona kotara odchyliła się bezszelestnie i na progu separaty stanął ten sam co przed godziną nieznajomy mężczyzna.

Dopiero churkot odsuwanej przez tamtego krzesła wytrącił Stanisława z zadumy.

Spojrzał sobie w oczy; Burski ze zdziwieniem i niepokojem, tamten z chłodną, wyraźną wyniosłością.

— Chciałem z panem pomówić — zagaił przybyły, siadając spokojnie obok stolika, naprzeciw młodego inżyniera.

— Słucham... — W głosie Burskiego zadrgała nuta niespokoju. Zresztą to jedno słowo wprost podświadomie spłynęło mu z warg. W innych okolicznościach odpowiednio zareagowałby na tego rodzaju nietakt ze strony intruza, który nie przedstawiając się, nieproszony zajął miejsce w jego separacie przy jednym z nim stoliku.

Obecnie wszakże nie miał na tyle sił, aby w jakikolwiek sposób przeciwstawić się tego rodzaju postępowaniu nieznajomego.

— Daruję pan moje bezceremonialne wtargnięcie do jego separaty — jaś się tamten usprawiedliwiał — ale fakt, iż spędził pan tu z moją narzeczoną kilka godzin sam na sam, w zupełności upoważnia mnie do tego.

— Tak, panie inżynierze Burski — podkreślił z naciskiem, widząc że tamten pragnie zaaptonować. — Są sprawy, dla których mamy prawo postępować nawet wbrew ustalonym zwyczajom. Spodziewam się, że w tym wypadku podziela pan moje zdanie...

— Tak, ale...

— Wiem — nie pozwolił mu dokończyć. — Chce pan wyjaśnić, że Beata utrzymywała pana w nieświadomości co do mojej osoby, a tym samym wykazała brak jakiejkolwiek winy z pańskiej strony. Tak jednak nie jest.

— Pańska domyślność idzie w nie właściwym kierunku — zauważył Stanisław z ironią.

— Bynajmniej — zaprotestował

tamten. — W każdym razie, jakkolwiek pan te sprawy pojmuje, to jeżeli nie mnie, to z całą pewnością panie Jadwidzie Próchnickiej wyrządził pan niczym nie dającą się wygrodzić krzywdę...

Burski zbladł. Nieznajomy uderzył bowiem w najczulszą strunę jego duszy. W dodatku imię jego narzeczonej padło z jego ust w tej chwili, kiedy Stanisław staczał ze samym sobą ciężką walkę w obronie tej dobrej, kochającej kobiety.

Wyraźne zmieszanie inżyniera nie uszło uwadze nieznajomego.

— Tak, panie Burski, trudno pana zaprzeczyć, że łamiąc z jednej strony życie tej dobrej, niewinnej dziewczyny, nie, Jadzi Próchnickiej, burzy pan szczęście, jakie wyśniliśmy sobie z Beatą... — Pan mi zabrał jej serce — zasyczał i jego niesamowicie błyszczące oczy zapaliły się nienawiścią.

— Czego więc pan ode mnie żąda? — rzucił Burski, popadając w zniecierpliwienie.

— Uczciwości — padła odpowiedź. — Nie dla mnie, a tylko dla tych dwóch biednych, zaślepionych istot: Beaty i Próchnickiej. To wszystko, a niebyle wiele, jak na człowieka, należącego do tak zwanej inteligencji.

Skoro ja mogę, w imię szczęścia Beaty, zataić w sobie ów straszny ból, jaki rozsada serce zawiedzionego w swych nadziejach kochanka i nie złozyć się na tyle męskiej odwagi i uczciwości, aby zerwać z maską obłudy i przerwać podłą grę, uprawianą w stosunku do tych dwóch dobrych, uczciwych, chociaż naiwnych dziewcząt.

Do tego streszczają się me żądania. W przeciwnym razie zmuszony będę uwiadomić jedną i drugą. Zwalniając pannę Jadwigę — podkreślił.

Zapadła cisza.

d. c. n.

Zemsta za pobicie ojca
Krwawe zajście w Łagiszy

22-letni Czesław Bijak mszcząc się za pobicie ojca przez miejscowego restauratora Roberta Drożdża zaczął się na niego i uderzył go z zasadki siekierą w tył głowy. Drożdż doznał złamania czubki i w związku z tym silnych zaburzeń

mózgowych.

Mściciel krzywd swego rodzica stanął wczoraj przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu i za ciężkie uszkodzenie zadane restauratorowi skazany został na trzy lata więzienia.

KŁOPOTLIWY SKARB

Uśmiech na ustach nie zawsze oznacza radość w sercu.

Świadczy o tym najlepiej uśmiech na ustach pana Kaca, który wstawił sobie ostatnio parę złotych zębów.

— Panie Kac! — pyta go kompan kawiarniany. — Czego pan się uśmiecha. Co panu jest tak wesoło?

— Wesoło? — wdycha pan Kac. — Moim wrogom żyć taką wesołości! Od czasu, jak mnie mój dentysta, (pieprze mu w nos i sol mu w oko), namówił na złote zęby, ja wogóle nie żyję.

— Bo co?

— Zrozum pan! Moje usta to nie są te raz takie zwyczajne usta, gdzie jest język trochę śliny i parę dziurawych zębów. Nie! Moje usta to jest teraz mały sklep jubilerski. I jak się ma taki majątek w ustach, to czy można żyć spokojnie? Ja się ciągle trzęse. Nie mogę jeść, nie mogę spać, żona chce się ze mną rozwieść, te zęby mi zniszczyły życie.

— Dlaczego?

— Weź pan na przykład jedzenie. Ja bykam całe kawały, bo ja się boję żuć. Zło to nie jest z żelaza, złoto się wycięta. To czy ja mogę przez głupie żarcie niszczyć majątek?... I przez to ja ciągle cierpię na

złodek.

Wogóle, mówię panu, ja nie mam życia przez te zęby. Mnie się ciągle zdaje, że bandyci mi patrzą w usta, ja się boję wieczorem wracać do domu, jak ktoś do mnie dochodzi, to ja udaję niemowę, zęby nie otwierają ust.

Dla każdego muszę być grzeczny. Dla największego łobuza. Mnie się nie wolno kić, nie wolno sprzeczać.

— Dlaczego?

— Żeby nie dostać w zęby! Jan pan masz zwyczaj zęby, to pan sobie gwiżdże. Jeden zab więcej jeden mniej — to jest głupstwo. Ale co to za strata, jak pan dostaniesz w złoty ząb? I jak on gdzieś wyleci i zginie? Eh! Pan nie masz pojęcia, jak ja się morduję. Ja nie nie mogę robić, tylko wciąż pilnuje swoje zęby! Mnie jest bardzo źle.

— To czego pan się wciąż uśmiecha?

— Ze zmartwienia.

— Kto to się śmieje ze zmartwienia?

— A co mam robić? Pójdę zgrzytać zębami, żeby się złoto starło? Jak mnie boli serce, to ja się muszę uśmiechać! Mnie nie stać na zaciskanie z bólu złotych zębów!

Czeladzkie drużyny piłkarskie
przed mistrzostwami wiosennymi

Jak już donieśliśmy, mistrzostwa wiosenne A klasy Zagłębia rozpoczną się w dniu 4 kwietnia. Drużyny przerwały już „sen zimowy” i w towarzyskich spotkaniach przygotowują się do rozgrywek mistrzowskich. W celu drużynach nastąpią poważne zmiany. To też w tej niewątpliwie interesującej ogół sportowców sprawie odbyliśmy rozmowy z kierownikami poszczególnych klubów. Wędrowkę naszą rozpoczniemy od drużyn czeladzkich.

CKS, pierwszy w Zagłębiu otworzył sezon piłkarski. Na podstawie dwóch rozegranych meczów nie można sobie jeszcze wyrobić sądu o tej drużynie. Nie wątpię jednak CKS odegra dość poważną rolę w tegorocznych mistrzostwach podokręgu. Przede wszystkim należy przyznać, że drużyna CKS posiada doskonałego bramkarza, obronę i pomoc. Tytuł C. K. S. są niezawodne i trudne do przeformowania. Atak natomiast jest słabszy, nie wciągnął pod jego „długopis” ogół dyspozycji strzałowej, a zwłaszcza dotyczy to Boguckiego. Poza tym mało strzelają Dynda i Niedźwiedź.

W tegorocznych mistrzostwach CKS wystąpi w następującym składzie: Konieczny (bramkarz), Złobiel (zastępca), Czaplak, Zarzycki (obrona), Jęzowski, Kalużny, Daniel (pomoc) Bogucki, Niedźwiedź, Dynda, Socha, Tuszyński (atak). Jako rezerwowych graczy, którzy w każdej chwili mogą zagrać w I-lej drużynie, należy wymienić Wartak, Jęzowskiego II, Karbownika. W składzie nie uwzględniono dotychczas Breguły. Udzielił jego w tegorocznych rozgrywkach jest wątpliwy.

Zarząd klubu opierając się na elementach własnym postanowił ostatnio zwrócić jeszcze baczniejszą uwagę na stronę wychowawczą.

Kierownictwo klubu poświęca graczom więcej uwagi, przy czym uwzględnia bardzo ważny moment mianowicie przetrwanie koleżeńskości wśród graczy. W każdy piątek przed meczem odbywają się zebrania dyskusyjne, na których debatuje piłkarze na temat wad poszczególnych

graczy w drużynie, właściwości przyszytych przeciwników, analizuje się system gry, zapoznaje z przepisami piłkarskimi itp. W terminarzu rozgrywek klub przewiduje w nadchodzącą niedzielę mecz koleżeński ZKS. Mkołowem w Mkołowie, a w Wielką sobotę spotkanie z Peczowym PW. Katowice w Czeladzi. Dochód z meczu przeznaczony zostanie na Polską Macierz Szkolną w Czeladzi.

Ostatnio wśród członków zarządu klubu powstała myśl budowy własnego boiska sportowego, na terenie tzw. „Sartur” przy ul. Legionów w sąsiedztwie domu noclegowego. W tej sprawie zarząd ma powziąć odpowiednią decyzję.

Czeladzka Brynica również rozpoczęła już wiosenny sezon piłkarski. Przygotowania do mistrzostw trwają w całej pełni. Przed 45 min dogrywką z Płomieniem która odbędzie się 29 mb. w Miłowicach, Brynica zamierza rozegrać mecze koleżeńskie z przeciwnikami ślaskimi. Jak wiadomo mecz z Płomieniem przerwano przystanie 2:1 dla Płomienia. Od dogrywki tego spotkania zależy w dużym stopniu pozycja „Brynicy” w mistrzostwach piłkarskich Zagłębia. O ile drużyna czeladzka wyniesie dwa cenne punkty z Miłowic, wówczas uplasuje się na drugim miejscu w tabeli przed Sarmacją i CKS.

Brynica ma do rozegrania najbliższe mecze z Unią w Sosnowcu, Zagłębiem w Dąbrowie, Zagłębianką w Bedzinie i AKS-em w Niwce. Pozostałe mecze Brynica gra w Czeladzi. A czeladzki „Brynica” większość swych graczy ma w wojsku, to jednak w rozgrywkach mistrzowskich wystąpi w pełnym składzie. W bramce zagra Łach, na obronie: Dziubek z Nowakiem w pomocy: Kantoeh, Rappaport, Łasak, w ataku: Krupiński, Kopeć, Mydlowiecki, Witkowski. Nie jest wykluczone, że na obronie zagra F. Kalużny, który podczas służby wojskowej występował w reprezentacji piłkarskiej Krakowa. Pierwszą drużyną będzie również zasilal Baran.

„Brynica” w bieżącym roku kompletuje drugą drużynę juniorską, by w ten sposób wychować sobie jaknajwięcej wartościowych graczy.

ZE SPORTU

Bieg naprzelaj

W CZELADZI

Oficjalne otwarcie sezonu lekkoatletycznego zgodnie z terminarzem Śl. OZLA, nastąpi w dniu 21 marca biegiem na przełaj o mistrzostwo okręgu.

Zawody odbędą się w Czeladzi. Biegi odbędą się w trzech grupach: I — grupa

pań — trasa 1000 — 1200 m., II-ga grupa juniorów — trasa 2000 — 2200 mtr., III-cia grupa seniorów — 5000 — 5500 m.

Zgłoszenia wraz ze startowym w wysokości 20 groszy od zawodnika względnie zawodniczki nadsyłać należy do sekretariatu Śl. OZLA, do dnia 19 marca. Zgłoszenia spóźnione lub bez startowego nie będą uwzględnione.

Do prania bielizny i wszelkich delikatnych tkanin nadaje się najlepiej samopiorący proszek

Albomil!

Niedziela sportowa W CAŁYM KRAJU.

W ub. niedzielę rozpoczęły się mistrzostwa ligi śląskiej. Uzyskano następujące wyniki:

Wawel (Nowa Wieś) pokonał Concor-
dię (Knurów) 4:0 (1:0).

Śląsk (Świętochłowice) zwyciężył Ko-
szarawę (Żywiec) 9:2 (4:0).

Zgoda (Bielszowice) zremisowała z Po-
szarawą (Żywiec) 3:6 (1:0).

06 Katowice — Czarni (Chropaczów)
0:7 (0:1).

× Z SOSNOWIECKIEJ UNII. Treningi sekcji piłkarskiej sosnowieckiej Unii poczynając od dnia dzisiejszego odbywać się będą na stadionie we wtorki i czwartki od godz. 4 popoł.

Walne zgromadzenie członków sekcji motocyklowej Unii odbędzie się w dniu 17 bm. o godz. 10.30 w lokalu na stadionie

Przetarg

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI
PAŃSTWOWYCH w Warszawie

ogłasza przetarg na dzień 9-go kwietnia 1937 roku na wykonanie robót ciesielskich, zdunskich, malarskich wraz z szklarskimi i dekarскими wraz z blacharskimi, przy remoncie budynków.

O otrzymanie robót mogą ubiegać się przedsiębiorcy, posiadający karty rzemieślnicze, uprawniające ich do samodzielnego wykonywania każdej z wymienionych kategorii robót.

Blisze szczegóły w Monitorze Polskim Nr. 57 z dnia 11.3.1937.

Dwie wille

każda z kilkunastu pokoi z instalacją wodociągowo-kanalizacyjną do sprzedania lub wydzierżawienia. — Wiadomość: S. Barteński, Żarki — Kolonia.

Kino-teatr „EDEN”

DZIS! DZIS!
Wspaniała symfonia tańca, humoru
śpiewu i wystawy

Królowa tańca

W rol. gł: Eleanor Powell, James
Stewart i Virginia Bruce.

Początek I seansu o godzinie 17.30,
w niedzielę o godz. 15.30.

PRZYCHODNIA

LECZNICZA

chorób wenerycznych i skór. „Pomoc”

została przeniesiona

Sosnowiec, ul. 3-go Maja 31.

Czynna: 11-1 i 5-8 pp. w święta 11-1
— Wizyta 5 złotych. —

KINO „PALACE”

DZIS PREMIERA!

KAY FRANCIS

w dramacie erotycznym pod tytułem:

Żona dwóch mężów

Wzruszające przeżycia Kobiety, która popełniła bigamię.

Kino RIALTO Sosnowiec Warszawska 18

FRANCIS LEDERER i IDA LUPINO

w przebojowej komedii o tysiącu prześmiewczych qui-pro-quo skrzęca się humorem i werwą p. t.

NIE CAŁUJ W KINIE

Bezustanny śmiech Melodyjne piosenki Paryska pikanteria.

II film karkołomne harce cowbojów, wielki film sensacji i emocji p. t.

MSCIWY JEZDZIEC

W roli gł. BUCK JONES

Pocz. I seansu o 5.30. W niedzielę o 3

KINO „MOMUS”

Dziś ostatni dzień!

JADWIGA SMOSARSKA

w pierwszym niezrównanym najgłośniejszym arcydziele polskim

BARBARA RADZIWIŁŁOWNA

W rolach pozostałych: W. Zacharewicz, Z. Pan ewieczówna, L. Żelichowska, G. Buszyński, Z. Chmielewski, H. Sulmińska, J. Kurnatowicz, S. Hnydziński

H. Buczyńska, J. Leszczyński i inni.

Film, który zachwyci wszystkich.

W dopełnieniu programu TYGODNIK P. A. T.

MIESIĄC

PROPAGANDY

Żelazka

Elektrycznego

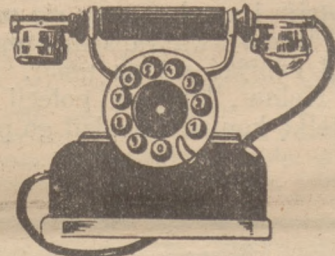
10 IV

10 III

ELEKTROWNA OKRĘGOWA
„KASZUBSKA DROGA”
SR. AKC.

Wyciąć! Przechować!

TELEFON ZAŁATWI
każde Twe życzenie

Firma
Józef Goldfeld

Bedzin,
Kollataja 39

sprawdza bezpłatnie odbiorniki
radiowe i udziela porad fachowych.
Zadzwoń pod

71-004

H. ALTMAN
osnow ec. Dekiarta 14

HURT

Największy wybór serwisów do ośmiu, do białej i czarnej kawy do kompotu, owoców i do likieru. Szklanki, talerze i t. p. Cena — tala. Dla restauracji i kawiarni rabat.

Porcelana, Szkło

DETAL

Hurtowo dla „Kupco”

Baranki cukrowe Jajka zajączki czekoladowe. Cukry, czekolady w największym wyborze po bardzo przystępnych cenach poleca

Polska Cukiernia A. A. PEUCKER

SOSNOWIEC, Moarzejowska 1

62-411

SZCZEREK RYSZARD
Restauracja

Sosnowiec, KRZYWA 1. Poleca swój lokal Szanownej Klienteli. Doskonała kuchnia i napoje różnego rodzaju. a także w miesiącach świątecznych.

63-110

KINO „ZAGŁĘBIE”

DZIS!

Największe arcydzieło produkcji europejskiej

DZIS!

KREW NA MORZU (Nitchewo)

Walka dwóch mężczyzn o kobietę główna akcja rozgrywa się w łodzi podwodnej i na dnie morza.

w rol. gł. Harry Baur, Iwan Mozzuchin, Marcelle Chantal i inni
Początek o godzinie 17.30.

DROBNE OGŁOSZENIA

POSADY I PRACE

KELNERKI inteligentnej zręcznej poszukuje Kawiarnia „Udziałowa” Sosnowiec, 2-go Maja 6.

KUPNO I SPRZEDAŻ

DWIE parcele słoneczne ulica Królowa z planami na dom czynszowy (III piętra) sprzedam jedną — gospodarz. Mo-
nuszki 2 a.

OKAZYJNIE tanio można nabyć piękne nowoczesne otomany kozetki tapczony w Zakładzie Tapicerskim J. Malinowskiego Sosnowiec Mariacka 7.

SPRZEDAM motocykl 350 cm. Ariel, Sosnowiec, Orla 11-a, Tr. Zięba.

HODOWLA drobiu „Kryszerka” poczta Wojciechów koło Kamieńska sprzedaje najtańszej jajka wylogowane kur Leghornów, Karmazynów oraz koguty zarodkowe powyższych ras.

ZGUBIONE DOKUMENTY

HERSZLIK JAKUB FEDER zgubił dowód osobisty wydany przez magistrat Sosnowca

CIERAT PIOTR zgubił książeczkę woj-
skową wydaną przez P. K. U Sosnowiec

KWIATEK EDWARD zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU Pińczów, dowód osobisty wydany w Skarbmierzu, metrykę urodzenia Nowy Korczyn i odcinek meldunkowy.